

DISPUTATIO XLII.

De beneficiis Ecclesiasticis.

Beneficium latissimè acceptum prout derivatur à benefaciendo significat quamcunque gratiam alteri factam. Strictius verò acceptum est jus fruendi aliquâ re immobili ob servitium præstandum alteri à Domino concessum, quod servitium si sit temporale est beneficium sæculare, quod vocatur feudum, de quo legistæ in libris feudorum canonistæ verò in lib. 3. decretal. tit. 20. agunt, si verò illud servitium sit spirituale, ut legere missam, recitare horas, administrare Sacramenta, vocatur beneficium Ecclesiasticum, cujus consideratio licet fusissima sit, ex principiis canonicis pro coronide hujus partis subnectitur, præter ea, quæ alibi jam dicta sunt, videlicet Disput. XXIII.

Q U Æ S T I O I.

Quid & quotuplex sit beneficium?

Suppono: Quod hæc duo differant: canonia, sive canonicatus, & præbenda: Canonia importat jus quoddam spirituale, quod alicui competit ad stallum in choro & vocem in capitulo, ità ut amplius nil dicat, quam facultatem exercendi spirituale officium. Præbenda verò dicit jus percipiendi redditus, quod si fundetur in aliquo titulo temporali v. g. pro labore ædificati, advocati, dicitur præbenda temporalis; si verò supponat titulum spiritualem alicujus ministerii vel functionis sacræ, dicitur præbenda spiritualis & hæc nomine beneficii importatur.

DICO I. Beneficia ecclesiastica. . nullo modo possunt esse sine spiritualibus S. Th. hic Q. 100. A. 4. O.

Probatur: quod fundatur in obligatione ad functiones spirituales non potest esse sine spiritualibus;

2. 2. Theol. Schol. Pars postea.

S s

sed

sed beneficia Ecclesiastica fundantur in obligatione ad functiones spirituales: cum beneficia ad divinū cultum, atque Ecclesiastica munia sint constituta T. id. l. eff. 21. de cap. 3. de reform. ex quibus formatur hæc beneficii definitio: Jus spirituale perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiæ ratione spiritualis officii authoritæ Ecclesiasticæ constitutum. *Dicitur 1.* Jus: non enim in fructibus, nec in officio seu ministerio spirituali, aut in obligatione ad illud, quæ potiùs est fundatum & radix beneficii, sed in Jure ad redditus temporales propter ministerium spirituale ratio beneficii consistit. *Dicitur 2.* Spirituale, non quidem intrinsecè sed tum antecedenter: quia Jus percipiendi fructus temporales respicit antecedentem obligationem & Jus exercendi ministerium spirituale; tum consequenter: quia tam in recipiente quam conferente beneficium supponit clericatum & ideo nec à laico possideri nec conferri potest. *Dicitur 3.* Perpetuum: tum quod semper maneat, ut vacans per mortem, depositionem vel translationem beneficiati, sit alteri conferendum; tum quod regulariter non detur ad tempus, sed in titulum perpetuum, quamdiu beneficiatus vixerit, & in quâ Ecclesiâ qualibet titulatus est, in ea perpetuò perseveret can. 2. Dist. LXX. ut etiam propter incurabilem morbum sine culpâ contractum, ut eidem cedat, compelli non possit aut debeat, ut inquit Innoc. III. in cap. penult. de cler. ægrot. lib. 3. tit. 6. & est quasi vinculum matrimonii spiritualis latè dicti inter beneficiatum & Ecclesiam, cui beneficiatus per titulum beneficii est perpetuo copulatus. *Dicitur 4.* Percipiendi fructus, quos beneficiatus facit suos, licet bona immobilia, ex quibus tales fructus proveniunt, sint & maneant sub dominio Ecclesiæ *Dicitur. 5.* Ex bonis Ecclesiæ id est Deo perpetuo dicatis; ideo

ordinatus titulo patrimonii non est beneficiatus, quamvis enim tunc illius ordinati patrimonium sit destinatum ad sustentationem ministri Ecclesiae, ita ut quamdiu ordinato non est aliter provulum, illud patrimonium alienari, aut ad alios usus converti nequeat, manet tamen in bonis saecularibus & mortuo ordinato transit ad haeredes. *Dicitur 6.* Ratione spiritualis officii, non ut illius pretium, sed in sustentationem beneficiati, ut ille a cura & sollicitudine circa temporalia liber illo officio fungatur; propter spirituale enim officium beneficium Ecclesiasticum datur, ut inquit Bonif. VIII. in cap. fin. de rescript. in 6. lib. 1. tit. 3. *Dicitur 7.* Autoritate Ecclesiastica constitutum; licet enim locus beneficii nempe aliqua Ecclesia aut capella aut altare, cujus servitio beneficiatus deputatur, sit designatus; dos; nempe sufficientia bona ad alimenta beneficiati, facta reata Ecclesiae vel altaris conservanda & pro necessariis impensis v. g. luminum & sacrae suppellectilis sint oblata, etiam leges foundationis sint positae (quae omnia sunt materialia ad erectionem beneficii requisita) attamen, nisi accedat autoritas Ecclesiastica, quae in beneficiis majoribus nempe Episcopatibus & Episcopatu altioribus competit soli summo Pontifici, in aliis vero minoribus nempe Episcopatu inferioribus competit Episcopo, nondum est beneficium Ecclesiasticum.

Ex quibus omnibus *infertur 1.* Quod nec solum jus ad spirituale officium nec solum jus ad temporales redditus constituat beneficium proprie dictum, sed utrumque simul ad beneficium requiratur, unde Canonici, qui nondum habent praebendam sive quorum canoniam nondum est conjuncta cum praebenda vel competente portione fructuum Canonicalium, non habent beneficium Ecclesiasticum, quia nondum habet talis Ci-

nonicus jus ad reditus temporales, tales Canonici necdum præbendati in Cathedralibus Germaniæ vocantur Canonici domicellares, in aliquibus Ecclesiis Canonicus supernumerarius, qui præbendam nondum habet, sed expectat, vocatur præco.

Infertur 2. Quod omnia illa jura ad obtinendos reditus temporales etiam juncto officio spirituali non sine beneficia strictè dicta, in quibus aliqua ex prædictis conditionibus deficit; unde ut plura talia, quæ possunt dici, beneficia impropriè talia, & ea, quæ ad illa pertinent, meliùs exponantur, antequam beneficiorum propriè dictorum divisiones attingantur, sit

§. I.

De beneficiis impropriè dictis.

Beneficia impropriè dicta sunt: vicaria, commendata, coadjutoria, præstimonium, pensio, de quâ supra Disput. XXIII, Q. III. beneficium manuale, capellania.

1. Vicaria temporalis non est beneficium propriè dictum defectu perpetuitatis; *Dixi:* temporalis: quia vicaria, quæ est facultas in vicem alicujus Ecclesiæ Rectoris administrandi officium beneficio injunctum, est duplex: alia est perpetua, quæ confertur cum Canonicâ institutione, seu investiturâ ac erectione tituli vicariæ, aut quando alicui capitulo, monasterio aut dignitati beneficium aliquod vel Ecclesia incorporatur, & talis vicaria est verum beneficium Ecclesiasticum, quare jura de beneficiis curatis disponentia etiam de vicariis illis sunt intelligenda: ait enim Clemens V. in Clem. un. de off. vicar. lib. 1. tit. 7. *Quæ de Ecclesiis curam animarum habentibus per receptionem aliarum similium amittendis, ac de ipsarum Rectoribus promovendis ad sacerdotium & de eorum aetate à jure statuta noscuntur, in perpetuis Ecclesiarum Parochialium vicariis & assumptis ad eas volumus observari.* Et talis

Vi-

Vicarius semel legitimè institutus amoveri non potest, nisi propter delictum dignum depositione & privatione beneficii Cap. ad hæc 3. de officio Vicarii Lib. 1. tit. 28. Alia est vicaria temporalis, in quâ Vicarius est ad nutum amovibilis.

Q. Quomodo & in quibus casibus possit constitui Vicarius temporalis?

R. Cum titulo etiam perpetuitatis se tenentis ex parte beneficii duntaxat constitui potest autoritate ordinarii, potest autem citrà titulum ejusmodi quisque Parochus ob suam absentiam aliudve impedimentum brevi tempore per 15. scil. dies absque licentia ordinarii sibi designare Vicarium, sed per longum tempus minimè id facere posse colligitur ex cap. cum ex eo 34. de elect. in 6. In quo de tempore, quo licebat Parochis studiorum causa abesse: *Predicto septennio durante iidem Episcopi & superiores sollicitè providere procurant, ut per bonos & sufficientes Vicarios ab eis in hujusmodi Ecclesiis deputandos animarum cura diligenter exerceatur & deserviat laudabiliter in divinis: licet ad talem deputationem non requiratur consensus Patroni. Vacante quoque beneficio curato, usque dum providebitur de Rectore, ab ordinario designandus est Vicarius cum assignatione congruæ portionis, sicut etiam designatur Vicarius temporalis, quando duæ Ecclesie parochiales æquè principaliter uniuntur, cum enim illarum Rector non possit utrique personaliter deservire, debet pro alterâ designare Vicarium ex Can. & temporis 48. Caus. XVI. Q. 1. Cap. 1. Ne sede vacant. lib. 3. tit. 9. In quo agitur de monasterio erecto in Collegium Cathedrale unito alteri Ecclesie Cathedrali. Debet præterea Vicarius constitui à Rectore impedito assistere beneficio, & quidem si beneficium curatum annectitur mensæ capitulari vel Episcopi, solet plerumque deputari temporalis duntaxat Vicarius secundum*

Glossam & Canonistas in Clement. 1. de rescript. lib. 1. tit. 2. Et Clement. 1. de suppl. negligent. Prælat. lib. 2. tit. 5. Si ut etiam raro designatur Vicarius perpetuus in beneficio simplici unito alteri Ecclesiæ juxta Glossam & Canonistas in Clement. un. de off. Vicarii. Insuper in monasteriis & Conventibus Regularium seu Cathedralium atque Collegiatarum Ecclesiarum Capitulis, quibus ex primæva sua institutione est annexa cura animarum, regulariter non est obligatio constituendi Vicarium perpetuum, sed sufficit aliquem designare ad nutum amovibilem, qui tamen ex constitutione Concilii Trid sess. 7. cap. 7. de reform. & sess. 25. de Regularibus Cap. 12. subjicitur Episcopo quoad examen, approbationem, curam animarum, Sacramentorumque administrationem, ita ut possit visitari ab Episcopo. Formalia Trident. quoad vicarios à Regularibus in exercitio curæ animarum deputandos bene notanda in Cap. 12. cit. sunt: *in monasteriis seu domibus virorum seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum secularium præter eos, quæ sunt de illorum monasteriorum seu locorum familiâ personæ tam regulares, quam seculares, hujusmodi curam exercentes subsunt immediatè in iis, quæ ad dictam curam & Sacramentorum administrationem pertinent jurisdictioni visitationi & correctioni Episcopi, in cujus Diocesi sunt sita. Nec aliqui etiam ad nutum amovibiles deputentur, nisi de eiusdem consensu ac prævio examine per eum aut ejus vicarium faciendo.*

2. *Commenda deficit à ratione beneficii propriè dicti quia non fundatur in titulo spiritualis officii perpetuo: hic autem non intelligitur nomine commendæ bonum aliquod immobile, quod religiosi Ordinis Melitensis, qui commendatores appellantur, datur administrandum, sed custodia alicui commissa juxta Glos. in Cap. nemo 15. de elect. in 6. lib. 1. tit. 6. V. commendare*

Ubi

De
 si addit d
 etiam in
 andam & p
 preest in u
 enda alia e
 ap, nemo
 m alius r
 commendare
 videnti nece
 hujusmodi a
 tra semestr
 vicio solum in
 tate, ex iis
 ha commet
 talicui perfo
 tum propter
 eipuldem fu
 tionem ac
 proprie dicti
 sui suos, ele
 tentare,
 commendarius
 beneficiis ob
 ligantur d
 commendati
 tid. sess. 7.
 ta, ubi prob
 commendat
 commendat
 3. Coad
 beneficii ma
 concessa ad
 unde licet
 resum est,
 pones coadj

Ubi addit de commendatario : nec in Ecclesia jus habet, nec etiam in fructibus, nisi ad colligendum & gubernandum & providendum sibi & ministris : & quod superest in utilitatem Ecclesie convertendum. Commenda alia est temporalis & in favorem Ecclesie, de qua Cap. nemo 15. cit. *Nemo deinceps parochialem Ecclesiam alicui non constituto in etate legitima & sacerdotio commendare presumat, nec talem etiam nisi unam, & evidenti necessitate vel utilitate ipsius Ecclesie suadente. Huiusmodi autem commendam rite factam declaramus ultra semestris spatium non durare.* Tali commendatario solum incumbit colligere & custodire fructus Ecclesie, ex iisque sibi & ministris Ecclesie providere. Alia commenda est perpetua, & in favorem personae, quae fit alicui personae, quae de se est inhabilis ad tale beneficium propter meritum personae, ut ex fructibus beneficii ejusdem sustentari valeat, & haec commendae habent rationem ac effectum tituli ac aequiparantur beneficiis proprie dictis, ita ut sicut beneficiarius facit fructus beneficii suos, elocare potest possessiones Ecclesie, eligere, praesentare, conferre titulo beneficii, ita & talis commendatarius, ac ita in materia adaptabili disposita de beneficiis obtentis in titulum (salva differentiâ) intelliguntur disposita de beneficiis in favorem personae commendatis v.g. quoad pluralitatem ut colligitur ex Trid. sess. 7. cap. 2. & 4. & sess. 24. cap. 17. de refor. ubi prohibetur quis habere plura beneficia etiam commendata; hoc est: unum in titulum & alterum in commendam.

3. Coadjutoria non est beneficium : quia titulus beneficii manet in coadjuto & est tantum facultas alicui concessa ad beneficiatum in suo regimine adjuvandum, unde licet exercitium illius officii, quod beneficio annexum est, tribuatur coadjutori, jus tamen & titulus est penes coadjutum.

Q. 1. Quotuplex fit coadjutoria ?

R. Est duplex alia est perpetua cum futura successione, quæ non expirat per mortem coadjuti, sed sine novâ collatione plenum sortitur effectum, ut titulus jam in ipiâ vi prioris concessionis in coadjutores, alia est temporalis, quæ datur in favorem coadjuti & Ecclesiæ, & expirat morte naturali vel civili coadjuti.

Q. 2. A quo & qualiter possit dari coadjutoria ?

R. Coadjutoria temporalis à quovis Prælato ecclesiastico dari potest ob causam necessitatis in Ecclesia ipsi subjecta, coadjutoria vero perpetua à solo summo Pontifice & quidem Con. Trid. Sess. 25. de reform. cap 7. cum vetuisset accessum & regressum ad beneficia, de coadjutoriis pergit : *in coadjutoriis cum futura successione idem posthac observetur, ut nemini in quibuscunque beneficiis permittantur.* Excipit Ecclesias cathedrales & monasteria his verbis : *quod si quando Ecclesie cathedralis aut monasterii urgens necessitas aut evidens utilitas postulet, Prælato dari coadjutorem ; is non aliâs cum futurâ successione detur, quam hac causa prius diligenter à sanctissimo Pontifice sit cognita.* Undè de jure ordinario tantum in cathedralibus & monasteriis à summo Pontifice danda coadjutoria perpetua.

4. Præstimoniam (quo nomine intelliguntur certi redditus ex beneficio extracti in sustentationem juvenum, ut vel litteris vacent vel infidelibus inferant bellum) non sunt beneficia : quia non habent annexum officium ; quod si habent annexum, & dantur in titulum perpetuum, qui per obitum eundem actu obitantis vacet, numerantur inter beneficia propriè dicta, eodem modo præbendæ canonicarum in collegio utriusque sexus, licet sint materia simoniæ, inducant obligationem gravem recitandi horas canonicas, & si clanculum matrimonium

Dz
 contrahant
 ad restitu
 tiè dicta :
 horum ben
 s. Defec
 etiam à r
 ia manuali
 etuum vel
 nis vel e j
 otam non
 etiam abf
 aras, dun
 ur, licet
 et sine or
 dita, talis
 unuali be
 n animo in
 are benefi
 ia secular
 aliud exp
 ondundi
 gularia cer
 creta. Lic
 on sint be
 erunt non
 6. Cape
 auctoritate
 u parochia
 nec titul
 s & legat
 um, & in f
 od Jusiu
 pæralis G
 m.

contrahant, & his redditibus frui pergant, obligentur ad restitutionem, non tantum sunt beneficia propriè dicta: cum fœminæ sint incapaces propriè dictorum beneficiorum.

5. Defectu hujus perpetuitatis ex parte beneficiarii etiam à ratione stricti beneficii deficiunt beneficia manualia, quæ non conferuntur alicui in perpetuum vel ad tempus vitæ, sed ad nutum conferentis vel ejus hæredum, hoc est ad liberam & absolutam non necessariò regulatam voluntatem, ità ut etiam absque causa possit validè amoveri beneficiatus, dummodo cesset malitia, quæ non præsumitur, licet, si talis amotio careret honesto fine & fieret sine omni utilitatis vel necessitatis causa, foret illicita, talis igitur, qui habet dispositionem de manuali beneficio, si nulla sit suspicio de malitia aut animo injuriandi, non tenetur allegare causam quare beneficiatum amoveat, in dubio nulla beneficia sæcularia censentur manualia, sed perpetua, nisi aliud exprimat in fundatione, vel ex legitima consuetudine habeatur. Econtrà omnia beneficia regularia censentur manualia, nisi sint electiva vel curata. Licet autem beneficia manualia in rigore non sint beneficia, attamen in materia favorabili veniunt nomine beneficiorum.

6. Capellanix sive fundationes absque ordinarii auctoritate factæ, quales plures solent esse in Ecclesiis parochialibus plurium locorum, non sunt beneficia nec tituli ordinationum, sed piæ aliquæ donationes & legata sub onere & modo certorum sacrorum, & in his capellanis ordinarius non habet aliquod Jus instituendi vel visitandi, præter hoc, quod generalis sit executor omnium piarum voluntatum.

De variis beneficiis propriè dictis.

Ut ad secundam quæsitam partem respondeatur, varia beneficiorum propriè dictorum divisio est adducenda. Unde

DICO. 2. Cum in illis, quibus beneficia curam animarum habentia committuntur, major quam in iis qui ad alia promoventur, idoneitas requiratur, intentionis nostræ nequaquam existit, ut cum aliquibus de Ecclesiis, personatibus, dignitatibus vel aliis beneficiis quibuscunque (de animarum curâ mentione non habitâ) provideri mandamus, ipsis de iis, quibus hujusmodi cura immittet, possit aut debeat provideri §. 1. illis verò; pro quibus scribimus, ut provideatur eisdem de personatibus vel dignitatibus etiamsi curam habeant animarum, ad collationem, provisionem, præsentationem vel dispositionem spectantibus quorumcunque, provideri nequibit de prælaturis, personatibus vel dignitatibus, ad quos seu quas per electionem iis, qui eis habent præfici, assumuntur Bonifac. VIII. in cap. 2. de præbend. & dignit. in 6.

Ex quo patet varia esse beneficia propriè dicta, quorum ratio in rescriptis gratiosis ad beneficia habenda est. Divisio autem beneficii in simplex & duplex, de qua potissimum agit conclusio, exposita est Disput. XXIII. Præterea autem

Dividitur 1. beneficium in *seculare* & *regulare*. *Seculare* est, quod erectum pro clericis sæcularibus vel ab iis administrari est solitum, sive deinde à regulari sive à sæculari hoc est tribus votis religiosorum non obstructo conferatur. Præsumuntur omnia beneficia esse sæcularia (quia erecta sunt & instituta à tempore, quo clerus à vitâ communi, in quâ regulares permanserunt, defecit) nisi contrarium probetur. *Regulare* est, quod à regularibus administra-

tur, vel ex primæva fundatione aut ordinarii erigen-
 tis designatione, aut ex longæva consuetudine, quæ
 naturam beneficii sæcularis in regulare aut econtrà
 mutare potest. Si adsint hæc conditiones. 1. mō si
 40. annis ab uno vel pluribus possessoribus pacificè
 sit & continuè gubernatum, aliqui iustinent sufficere
 decennium in possessoribus sæcularibus, ut benefi-
 cium aliàs regulare fiat sæculare ob favorem reditûs
 ad Jus commune, secundum quod omnia benefi-
 cia præsumuntur sæcularia. 2. dō. Si possidentes ta-
 liter beneficium fuerint à superiore Ecclesiastico ca-
 nonicè inst tuti. 3. tō. Non ut vicarii aut conducti-
 tii sed velut rectores. 4. tō. Non dispensativè v. g. si
 regulares gubernaverint beneficium sæculare cura-
 tum propter majorem fructum in cura animarum,
 vel ut rector parentibus subvenire posset, vel ex alia
 causa rationabili, vel si sæculares possederint benefi-
 cium regulare in Commendam. 5. tō. Si possiden-
 tes tam regulares quam sæculares fuerint in bona fi-
 de. Porro juxtà commune canonistarum axioma
 fundatum in cap. cum ad nostram 37. cap. officii
 38. de elect. & in Trid. Sess. 14. de reform. cap. 10.
 & Sess. 25. de regularibus cap. 21. sæcularia sæcu-
 laribus, & regularia regularibus sunt conferenda,
 nisi in casibus necessitatis regularibus sæculares, aut
 sæcularibus regulares sint substituendi. Demum ad
 discernendum beneficium sæculare à regulari atten-
 dendus ultimus status beneficii, an tempore vaca-
 tionis ultimæ fuerit in titulum obtentum à sæculari
 vel regulari.

Dividitur 2. beneficium in *patronatum*, quod
 ad præsentationem præviam alicujus patroni subse-
 cutâ institutione à Prælato Ecclesiastico confertur.
 & *liberum*, quod ulterius dividitur in *electivum*,
 quod confertur per electionem legitimè celebratam

& à superiore Ecclesiastico confirmatam, & *collatum*, quod absque ulla prævia electione pro libera superioris voluntate confertur (& talia præsumuntur omnia beneficia, nisi probentur esse electiva vel patronata: cum hæ qualitates sint extrinsecæ beneficio, & præjudicent ordinario, ad quem de jure communi pertinet collatio) si beneficium collativum debeat conferri clerico capaci ex tali loco, patriâ aut familiâ oriundo, vocatur *patrimoniale*; si conferens unicum habeat beneficium in aliqua Ecclesia conferendum, vocatur *monoculum*, si suæ collationi illud summus Pontifex vel generaliter, utpote omnia vacantia in mensibus pontificiis, vel specialiter utpote primam dignitatem post episcopatum reservaverit, vocatur *reservatum*, si vacet per obitum alicujus clerici actu existentis in curia romana (hoc est: in loco, ubi bullæ & litteræ Apostolicæ expediuntur) vel propè illam intrâ duas dietas è vivis excedentis, dicitur vacans in curia Romana; si verò vacet per renuntiationem à Papa acceptatam, vel ejusdem autoritate admissam, vel per depositionem, privationem, translationem autoritate Papæ factam, dicitur vacans apud sedem Apostolicam, quæ duo tamen plures canonistæ confundunt & pro iisdem sumunt.

§. 3.

De obligationibus, quæ beneficiis sunt annexæ

Generalis obligatio beneficiatorum est ad recitandas horas canonicas, de qua actum est Disput. XXXV. Q. IV. specialis hodie tantum aliquibus beneficiis annexa est obligatio residendi, emittendi professionem fidei, suscipiendi sacrum ordinem, de quâ in præsentia.

Q. Quinam beneficiati, ex quo Jure & qualiter obligentur ad personalem residentiam?

§. 1. De Jure antiquo obligantur quidem residere omnes etiam beneficia simplicia obtinentes ex variis textibus sub tit. de clericis non residentibus lib. 2. tit. 4. ex generali verò Ecclesiæ consuetudine, quam declaratio S. congregationis firmat, obligantur residere imprimis Episcopi; deinde parochi, denique habentes dignitates vel canonicatus in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis, est autem residentia duplex, stricta, dum beneficiatus omnibus officiis divinis interest, & ad talem residentiam in plerisque collegiatis tenentur primo anno aut primis mensibus; & non stricta, quando in loco beneficii existens pleraque officia beneficio incumbentia personaliter præstat; deinde residentia alia est vera, quando beneficiatus verè & realiter præsens est in loco beneficii, & per se ipsum officium exercet; alia est ficta, quando beneficiatus à loco beneficii absens fictione Juris habetur pro præsentem in ordine ad percipiendos fructus annuos aut quotidianas distributiones.

2. Episcopi residere tenentur ex Jure divino, ut innuere videtur Trid. Sess. 23. cap. 1. de reform. ubi enumeratis obligationibus, quæ animarum curatoribus incumbunt, subjungit: *quæ omnia nequaquam ab eis præstari & impleri possunt, qui gregi suo non invigilant, neque assistunt, sed mercenariorum more deserunt, sacrosancta synodus eos admonet & hortatur, ut divinatorum præceptorum memores factique forma gregis in judicio & veritate pascant & regant; hæc autem residentia Episcopi sit apud Ecclesiam Cathedrallem, cui tanquam sponsæ ipse velut sponsus copulatus est cap. quanto 3. cap. licet 4. de translat. Epis. est tam stricta ex præscripto Trid. Sess. 22. cap. 1. ut non nisi per tres menses sive continuos sive interruptos cum justa causa & sine detrimento gregis singulis*

gulis annis abesse possint. Hæc tamen absentia (nisi episcopalia munia alio vocent) non debet contingere tempore adventûs, Quadragesimæ, nativitatîs & resurrectionis Christi, Pentecostes & venerabilis Sacramenti; si verò ultrà trimestre abesse cogatur ex rationabili causa, illa absentia causa à summo Pontifice aut à Metropolitano, vel eo absente à suffraganeo Episcopo seniore, qui idem Metropolitanam absentiam probare debet, in scriptis est approbanda, justæ causæ enumerantur quatuor: christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, evidens Ecclesiæ vel reipublicæ christianæ utilitas, pœna autem Sess. cit. in Episcopos ultrà trimestre sine legitima causa absentes statuta est, ut in foro conscientia ante omnem sententiam etiam declaratoriam fructus Episcopales pro rata temporis absentia restituere obligentur illo modo, quo clericus beneficiatus post sex menses à die captæ possessionis omittens orare horas tenetur fructus beneficii pro rata omissionis restituere, fundamentum hujus est, quia Sacri canones non volunt aliter acquiri fructus, nisi posita conditione residentia & recitationis horarum. De Parochorum residentia dictum est Disput. XLI. Q. III.

3 Ex jure positivo Ecclesiastico tenentur Canonici Ecclesiarum cathedralium & Collegiatarum residere in suis Ecclesiis & divinis officiis personaliter interesse, nec abesse possunt ultra tres menses (nisi Ecclesiarum constitutiones etiam longius tempus servitii requirant & absentiam etiam trium mensium negent) sive 90. dies vel continuos vel interpolatos, modo non incidant in nati- itatem Domini vel pascha aliasque majores solemnitates ex declaratione Sacrae Congregationis, nec simul omnes abesse debent, ultra vero hoc tempus abesse

esse possunt Canonici ob has causas. Imprimis ob infirmitatem aut aliam necessitatem corporalem, nec tenetur infirmus alium substituere, & talis etiam lucratur quotidianas distributiones: id est: præsentias manuales ob præsentiam in choro & officiis divinis datas, quæ aliàs si generaliter ex omnium dignitatum & Canoniarum fructibus & proventibus sint detractæ, accrescunt præsentibus; si vero ex particularibus dignitatibus & beneficiis sint desumptæ, ut si obtinens hujusmodi dignitatem officio divino non interfit, eâ distributione careat, cedunt fabricæ Ecclesiæ vel alteri loco pio arbitrio ordinarii applicandæ; lucratur distributiones quotidianas etiam qui ob rationabilem corporalem necessitatem abest, ut si injustè sit incarcerationus, civitate pulsus &c. quia talis sine suâ culpâ abest. Deinde ob evidentem Ecclesiæ utilitatem cap. un. de Cler. non resident. in 6. ut si Canonicus absit in causa propriæ Ecclesiæ, vel dum alii choro intersunt, confessiones excipiat, vel Canonicus Parochus Sacramenta administret, qui (nisi consuetudo obstet) etiam lucratur distributiones quotidianas. Præterea ob studia, undè docentes Theologiam vel jus Canonicum, quamdiu docent, à residentiâ Canonicali liberi sunt, item discipuli ad quinquennium vel ad septennium de licenciâ Episcopi, modo studeant juri Canonico vel Theologiæ in universitate publicâ autoritate erecta, & sint in tali ætate, ut profectus in studiis sperari possit. Denique ob servitium Episcopi, qui potest duos Canonicos ex Ecclesiâ cathedrali (quod ad alias inferiores Ecclesias communiter extenditur) in suum servitium assumere, qui tempore servitii sunt liberi à residentiâ & habentur pro præsentibus, potest etiam superior justâ de causâ licentiam concedere, quâ obtentâ abesse possit. Sicut etiam per legitimè præscriptam consuetudinem excusantur non residentes, sicut enim consuetudo potest

test inducere obligationem residendi, ita & jure humano inductam potest tollere.

Dices: Sicut Canonici possunt vi juris communis abesse aliquo tempore ab Ecclesiis, in quibus aliàs deservire debent, ita Episcopis & Parochis conceditur ut aliquo tempore abesse possint, quod Ecclesia non posset concedere, si residentia Episcoporum & Parochorum esset juris divini; ergò non magis erit juris divini quam residentia Canonorum.

R. Negando paritatem: quia Ecclesia concedens Canonici licentiam, ut possint à beneficiis abesse, relaxat obligationem servitii personalis in Ecclesiâ præstandi solummodo ex jure Ecclesiastico, cum Jus divinum aut naturale non exigat Canonici præsentiam in loco beneficii ad persolvendum aliquod officium spirituale; econtrà in residentia Episcoporum & Parochorum Ecclesia duntaxat declarat, ex quibus causis cesset obligatio juris divini ob majus bonum vel universalis vel etiam particularis Ecclesiæ; cum ipsum officium, ad quod præstandum Episcopi & Parochi præsentia exigitur, requiratur ex ipso jure divino, quod officium est fideles pascere Sacramentis, doctrinâ & vitæ exemplo; unde licet sit casus, ob quem Ecclesia interpretatur Episcopum vel Parochum posse abesse, debet nihilominus idoneus substitui, qui officio satisfaciat, quod in Canonici non est.

Pœnæ Canonorum non residentium sunt hæ: Canonicus illicitè absens primo anno privandus est dimidiâ parte fructuum, quos ratione etiam præbendæ ac residentia fecit suos. Secundo anno privandus est omnibus fructibus, quos eodem anno lucratus fuerat, crescente vero contumaciâ contra eum juxta sacrorum Canonum constitutiones procedendum est Trid. sess. 24. cap. 12. de reform. §. præterea. Videlicet si sciatur, ubi Canonicus non resi-

dens

dens existat, debet personaliter moneri & citari, ut redeat intra certum terminum sub pœnâ privationis beneficii cap. ex parte 8. cap. Clericos 17. de Cler. non resident. si vero ignoretur, ubi existat, edictum trinæ citationis in valvis Ecclesiæ, in quâ beneficiatus est affigitur cap. ex tuæ 11. de Cler. non resident & si intra sex menses non compareat, beneficio privandus est, fructus, quibus privatur non residens, applicandi sunt fabricæ juxta declarationem Sacræ Congregationis appellatio à sententiâ privante beneficio propter omissionem residentiz non habet effectum suspensivum.

Q. 2. Quinam beneficiati obligentur ad professionem fidei?

R. Obligantur omnes obtinentes beneficia curata à die adeptæ possessionis ad minus intra duos menses (aliàs fructus post duos menses perceptos non faciunt suos sed eos restituere tenentur applicandos fabricæ Ecclesiæ vel pauperibus) ad professionem fidei in manibus Episcopi vel ejus Vicarii aut officialis emittendâ, quam & coram Episcopo seu ejus officiali & in capitulo emittere debent provisi de Canonicatibus & dignitatibus in Ecclesiis cathedralibus, ad hanc tamen non tenentur Canonici Ecclesiarum Collegiatarum juxta declarationem Sacræ Congregationis; & si quis novam Parochiam aut Canonicatum adipiscatur intra duos menses eandem professionem tenetur repetere, nec post duos menses hæc obligatio expirat, cum duo menses sint præfixi non tanquam terminus finiendæ obligationis sed ponendæ executionis.

Q. 3. Qualiter beneficiati obligentur ad ordines suscipiendos?

R. Obligantur habentes beneficia, quibus certus ordo sacer vel ex dispositione juris vel ex lege foundationis vel ex longæva consuetudine est annexus, illum ordinem intra annum à die pacificæ possessionis vel

quo per eos steterit, ut pacificam possessionem haberent, suscipere ut de beneficio Parochiali disponitur in cap. licet Canon. 14. cap. commissa 35. de elect. in 6. & de habentibus dignitates, personatus, officia vel præbendas in Ecclesiis cathedralibus vel collegiatis in Clement. ut ii 2. de ætate & qualitate lib. 1. tit. 6. quæ renovatur à Trident. sess. 22. cap. 4. de reform.

Est autem hæc obligatio diversa pro diversitate beneficiorum ita primò assumptus in Episcopum, etiamsi sacre Ecclesiæ Romanæ Cardinalis existat, intra tres menses tenetur munus consecrationis accipere, alioquin obstringitur ad restitutionem fructuum, & si intra tot alios menses hoc est intra semestre a die obtentæ confirmationis id facere neglexerit, ipso jure (sine sententiâ judicis etiam declaratoriâ ex communi DD. sententiâ) decernitur privatus Episcopatu à Trid. sess. 23. cap. 2. Secundo assumptus ad beneficium Parochiale tenetur intra annum à die commissi regiminis vel possessionis acceptæ procurare sui promotionem ad sacerdotium, ita ut, si per ipsum steterit, quominus fuerit promotus, ipso jure etiam nullâ præmissâ mentione existat Parochiâ privatus cit. cap. licet Canon. 14 de elect. in 6. quod extendendum est ad Vicarios perpetuos, non tamen ad Prælatos, quorum dignitati est incorporata Parochia, ita ut ipsi sint pastores habituales, & non ad collegia, quibus cura pastoralis incumbit, cum hæc collegia in rigore non sint Ecclesiæ Parochiales; Ecclesia autem Parochialis ob non susceptum ordinem vacans eâ vice eidem conferri non potest cap. commissa 35. de Elect. in 6. ex quo capitulo etiam is, qui quando Parochiam acceptabat, non habuit animum suscipiendi ordines, nisi postea mutato animo eosdem suscipiat, tenetur ad restitutionem fructuum perceptorum, si vero bonâ intentione acceptaverit,

verit, licet postea animum suum mutaverit, non est obligatus eisdem postea restituere. Tertio obtinens beneficium in Ecclesia cathedrali seu collegiata tam laicali quam regulari non potest habere vocem in capitulo etiamsi ab aliis liberè concedatur, nisi saltem sit Subdiaconus cit. Clem. ut ii de ætate & qualitate, & ord. præf. & si infra annum non susceperit ordinem pro beneficio requisitum, ex tunc, donec ad eum promoti fuerint, nullo modo vocem in capitulo habeant & pars dimidia distributionum, quæ dantur iis qui certis horis Canonicis intersunt, subtrahatur, justo impedimento cessante. Hic vero singulariter est notanda hæc differentia, si præbendæ ex statuto Ecclesiæ sit ordo annexus, non requiritur ut obtinens sit capax intra annum talem ordinem suscipere sed sufficit quod sit 14. annorum (intellige in beneficiis simplicibus) attamen fructuosè residere non potest talis Canonicus, nisi vel actu ordinem illum habeat, vel in proximo sit habiturus; contra si ex lege foundationis aut dispositione Canonum ordo sit annexus, tunc si intra annum ordinem illum non suscipiant, sunt privandi suis beneficiis juxta cap. ut Abbates 1. de ætate & qual. & ordin. præf. ubi ita: *Ut Abbates Decani & præpositi, qui Presbyteri non sunt, Presbyteri fiant, qui Archidiaconatus tenent, Diaconi, qui verò Archipresbyteratus, Presbyteri fiant aut amittant honorem.*

QUÆSTIO II.

Quinam sint capaces beneficiorum & de eorum redditibus & superfluo.

DE obligatione ad beneficia assumendi dignos & inter hos digniores actum Disp. XXIII. Q. I. nunc examinandum quinam sint digni habeantque qualitates ad beneficia requisitas, deinde qualiter beneficiati acquirant fructus.

DICO I. *Inferiora beneficia Ecclesiastica præsertim curam animarum habentia personis dignis & habilibus & quæ in loco residere ac per se ipsos curam ipsam exercere valeant... conferantur.* Trid. sess. 7. de reformat. cap. 3.

Probatum : Beneficium est jus percipiendi redditus temporales ob officium spirituale juxta dicta priore Quæst. atqui illud Jus non est conferendum nisi dignis & habilibus, qui habent qualitates vel ex naturâ rei vel de jure positivo requisitas ad officium spirituale implendum, ergo.

Varia autem de jure positivo exiguntur qualitates ad beneficia; primò legitimi natales, unde Filii illegitimi hoc est: non nati ex legitimis & justis nuptiis, nec per subsequens matrimonium legitimi excluduntur ab ordinibus & beneficiis Ecclesiasticis, ita ut electio, collatio beneficii Ecclesiastici illegitimo facta sit ipso facto nulla: tum ob probum & ignominiam; tum in paterni criminis detestationem; tum etiam ob timorem paternæ incontinentiæ, cujus præsumuntur Filii futuri imitatores Can. si gens anglorum 10. dist. LVI. nisi fuerint per rescriptum summi Pontificis legitimi, aut sint religiosi: quia professio religiosa maculam natalium abstergit, nullum tamen beneficium curatum aut dignitatem aut prælaturam tales obtinere possunt. cap. 1. de Filiis Presbyter. quod extendendum est ad moniales, ut monialis illegitima non possit fieri Abbâtissa; aut nisi denique fuerit dispensatum cum illegitimis, quæ dispensatio strictè interpretanda juxta cap. 1. de Filiis Presbyt. in 6. ita ut dispensatus ad ordines non possit suscipere ordines sacros, dispensatus ad beneficia non possit obtinere beneficium curatum; dispensatio à legitimatione in his distinguitur, quod legitimatio habiliter illegitimum universaliter ad omnia jura, à quibus per Canones vel leges repellebatur, dispensatio solum, ad quæ præcisè datur,

eur; item legitimatio latè, dispensatio autem strictè est interpretanda.

Porro cum illegitimo ad beneficia simplicia sicut & ad ordines minores dispensat Episcopus cap. 1. de Filiis Presbyt. in 6. lib. 1. tit. 11. ad beneficia curata, personatus vel dignitates dispensat solus summus Pontifex cap. cit. hæc, quæ dicta sunt de Filiis illegitimis, non sunt extendenda ad illos, de quibus dubitatur, an sint ex legitimo matrimonio geniti, quia vel illorum Pater & Mater ignoratur, ut communiter est in prolibus secretò expositis, vel quorum Mater ejusque conjugium quidem certum est, sed dubitatur an Filius sit ex tali conjugio natus, vel quorum Pater & Mater sunt quidem certi, sed incertum an tempore conceptionis fuerint aut esse potuerint veri conjuges.

Obstant quoque natales legitimi ne Filius beneficium paternum aut nepos beneficium avi, quo Pater vel avus fuit intitulatus, obtineat, nisi mediet tertia persona, quæ illud post Patrem vel avum possedit, aut Papa dispenset, Filius vero illegitimus etiam ad beneficia dispensatus nec mediatè nec immediatè beneficium Patris, aut in Ecclesiâ, in quâ Pater beneficiatus fuit, aut ex officio ministravit, nec pensionem super beneficiis à Patre obtentis habere potest Trid. sess. 25. cap. 15. de reformat.

Secundo requiritur ad beneficia certa ætas hoc modo: Primo ad beneficium simplex requiritur annus ætatis 14tus inchoatus juxta Trid. sess. 23. cap. 6. in quo Episcopus dispensare non potest: quia non dispensat super Concilio, nisi in casibus à jure permissis. Si aliquis habeat rescriptum gratiæ v.g. preces Cæsareas, ut ipsi conferatur beneficium proximè vacaturum, sufficit quod talem ætatem habeat tempore executionis gratiæ. Secundo ad Canonicatum in Ecclesiâ cathedrali vel Collegiatâ, cui certus ordo est annexus, re-

quiritur talis ætas, ut intra annum ad ordinem illum
 promoveri possit ut colligitur ex Trid. sess. 24. cap.
 12. de reformat. ibi: *Neminem etiam deinceps ad dig-
 nitatem, Canonicatum aut portionem recipiant, nisi
 qui eo ordine sacro, aut sit initiatus, quem illa dignitas,
 portio, aut prebenda requirit; aut in tali ætate, ut
 infra tempus à jure & ab hac S. Synodo statutum in-
 variari valeat.* Quamvis autem aliqui sustineant inte-
 gram ætatem ad ordinem annexum requisitam adesse
 debere tempore provisionis ut probari videtur ex eod.
 Trid. sess. 22. cap. 4. de reformat. ubi dicitur: *Nec
 aliis impofterum fiat provisio, nisi is, qui jam ætatem &
 ceteras habilitates integrè habere dignoscantur, aliter
 irrita sit provisio.* Verum hoc intelligi debet juxta de-
 clarationem cit. cap. 12. Tertio ad Parochiales Eccle-
 sias & quascunque dignitates quibus animarum cura est
 annexa, promovendus debet 25um annum ætatis at-
 tigi cap. cum in cunctis 7. §. inferiora. de elect. cap. licet
 Canon. 14. eod. tit. in 6. Concilium Trid. sess. 24. de
 reformat. cap. 12. idem est de Vicariis perpetuis Cle-
 ment. un. de officio Vicarii. Quarto pro dignitatibus
 personatibus & officiis Ecclesiarum cathedralium, qui-
 bus cura animarum non est annexa, nec de consuetu-
 dine statuto vel privilegio aliter observatur, requi-
 ritur ætas 22. annorum Trid. loc. cit. quos annos
 debere esse completos probatur eum ex modo loquen-
 di Con. Trid. quod de dignitatibus curatis dicit suffi-
 cere quod 25um ætatis annum attigerint providendi:
 hic autem requiritur ut providendus non sit minor 22. an-
 nis; tum quia etiam ita declarasse refertur Sacra Congre-
 gatio. Si hujusmodi personatibus cura animarum solum
 accessorie & non principaliter sit unita juxta declaratio-
 nem ejusdem Sacre Congregationis attendendum est
 ad naturam Canonicatus non autem ad Parochiale be-
 neficium unitum, secus, si Parochialis sit æquè princi-
 pali-

paliter unita : quia tunc non assumit naturam Canonici-
 catiis. Quinto pro Canonatu cui annexum est mu-
 nus pœnitentiarii requirit Trid. sess. 24. cap. 8. de re-
 format. 40. annos. Sexto ad Episcopatum requiritur
 30. annus completus : quia cap. cum in cunctis cit.
 dicitur : *Nullus in Episcopum eligatur, nisi qui jam*
tricesimum annum ætatis exegerit. Et quod per sex
 menses priùs fuerit in Sacro ordine constitutus Trid.
 sess. 22. cap. 2. pro summo Pontificatu in sacris Cano-
 nibus non reperitur certa ætas constituta. Septimo in
 Abbatibus requiritur inchoatus annus 25tas, in Abba-
 tibus autem conformiter ad cap. indemnitatibus de
 elect. in 6. & Trid. sess. 25. de regul. cap. 7. annus
 40mus aut saltem 30mus & octo vel quinque anni
 exacti post expressam professionem.

Tertio requiritur ad beneficia corporis integritas ad
 sustinenda onera beneficii & susceptionem ordinum re-
 quisita, & specialiter in regularium superioribus requiri-
 tur sanitas, quanta necessaria est ad observantias & ri-
 gores vitæ communis & ad aliis in legum custodiâ præ-
 eundum. Et in aliis quibuscunque immunitas ab omni
 defectu corporali inducente irregularitatem : de quâ
 in suppl. Disp. XXXIX Q. IV.

Quarto ad beneficia requiritur litterarum scientia sal-
 tem sufficiens, triplex enim est gradus in scientiâ :
eminens, quâ quis difficiles quascunque quæstiones
 ad munus suum spectantes scit ex tempore resolvere,
mediocris, quâ difficiles quaslibet quæstiones autho-
 ribus inspectis enodare potest, *sufficiens* demique, quâ
 novit ea, quæ sunt necessaria ad officium suum & quæ
 ad munus proprium pertinent, quæ sufficientia scien-
 tiæ arbitrio boni viri relinquitur pro varietate gra-
 dum & officiorum.

Quinto requiritur cælibatus : quia status matrimonia-
 lis ita contrarius est statui beneficii, ut eo ipso, quo

beneficiatus in minoribus constitutus uxorem ducit, amittat beneficium, quia censetur tacite renuntiare beneficio cap. si quis Clericorum 1. cap. sane 2. cap. quod à te 3. cap. cum decorem 8. de Cler. conjug lib. 3. tit. 3. nec potest Episcopus dispensare, ut uxoratus ad beneficium promoveatur, ratio horum est: tum quia uxoratus cogitat quomodo placeat uxori & divisus est, undè plenè Ecclesiæ, à quâ recipit stipendium, non potest famulari, tum quia amore Filiorum & uxoris talis beneficiatus facilè substantiam beneficiorum consumeret & ita beneficiorum redditus perirent. Quod dicitur de beneficio extendendum est ad jus quod aliquis habet ad beneficium, ut jus electionis, jus quod habet præsentatus ad beneficium, jus pensionis super alterius beneficio; licet autem dicatur in cap. si quis Clericorum 1. *Ad relinquenda beneficia Ecclesiastica, compellatis.* Et in cap. quod à te 3. *Ecclesiasticis prout dubio beneficiis sunt privandi*, quæ verba videntur innuere, quasi ipso jure non sint privati beneficiis; attamen hæc exponi debent de privatione facti, quâ uxorati ab actuali beneficiorum detentione removendi sunt. Prima exceptio est: si vir de licentiâ & consensu uxoris emittentis votum castitatis vel simplex in sæculo vel solemne in religione approbatâ conformiter ad cap. cum sis 4. & cap. conjugatus 5. de convers. conjugat. lib. 3. tit. 32. vovisset castitatem solemniter. Secunda exceptio est: si vir propter adulterium uxoris fecisset divortium, tunc enim potest inconsultâ uxore adulterâ sacros ordines suscipere & administrationes Ecclesiasticas obtinere, nisi ob Bigamiam, de quâ alibi, excludatur à sacris ordinibus & consequenter etiam ab Ecclesiasticis beneficiis.

6to Requiritur certus Ordo, imprimis quidem ad omne beneficium generaliter prima tonsura, quia ille, cui confertur beneficium, debet esse Clericus, cleri-

clericatus autem confertur per primam Clericalem tonsuram Cap. cum contingat 11. de ætat. & qualit. & Ord. Præfic. Lib. 1. tit. 14. adeo ut institutio illius, vel collatio facta illi, qui tempore provisionis nondum habebat primam tonsuram, de facto sit nulla. Deinde requiritur ad certa beneficia certus Ordo vel aptitudine, & tunc sufficit, quod intra annum talem Ordinem beneficiatus possit suscipere, ut jam ante dictum est. Vel requiritur Ordo actu, ut in promovendo ad Episcopatum requiritur subdiaconatus, aut si in fundatione adjiciatur expressè ut non nisi tali ordine initiatus possit beneficium obtinere v.g. si adjecta habeatur clausula: præsentetur presbyter, & tunc tempore provisionis debet esse actu sacerdos: quia qualitas verbo adjuncta intelligitur secundum tempus illud, quod per verbum importatur.

7mò Requiritur morum probitas & honestas, unde imprimis debet promovendus ad beneficium esse liber ab infamiâ juris & facti, in quâ tamen infamiâ juris potest dispensari, non verò in infamiâ facti: cum ratio naturalis dicat, eum, qui est & manet infamis, hoc est, præcedentem criminis infamiam dignâ pœnitentiâ & vitâ virtuosâ non absterfit, non esse promovendum ad beneficium, si quis semel ad dignitatem vel Prælaturam est electus, & electio ob crimen personæ vel vitium cassata fuit, non potest ad aliam Prælaturam eligi arg. à sensu contrario Cap. super eo 12. de elect. quia tale vitium personæ electæ in processu electionis oppositum ad impediendam confirmationem quodammodo personam electam suggillat, eamque sequitur ut lepra leprosum. Deinde non tantum debet esse immunis à crimine ob peractam de eo pœnitentiam, sed etiam à Censuris & irregularitatibus ob delictum incursum.

8vò Requiritur ad beneficium integritas fidei, unde 1. Hæretici ad beneficia sunt inhabiles, quia excom-

municati & infames Can. infames 17. *Causa VI. Q. 1. Cap. excommunicamus 13. de hæret. lib. 5. tit. 7. & juxtà sententiam probabilem sunt irregulares, ideò que etiam post conversionem, antequam cum illis dispensatum fuerit, manent ad officia & beneficia Ecclesiastica incapaces.* 2. Excluduntur hæreticis credentes id est: habentes illos pro fidelibus, quamvis in Articulis fidei cum ipsis non consentiant, eorumque receptatores, defensores & fautores. quorum quoque & hæreticorum filii usque ad secundam generationem ad beneficia non admittuntur Cap. quicumque 2. de hæreticis in 6. §. hæretici 2. 3. Condemnati ad ejurandam hæresin ob suspicionem hæresis beneficiorum sunt incapaces, quia licet abjuratio hæresis quoad substantiam non sit pœna, sed potius actus & confessio fidei, ratione tamen solemnitatis quam habet ex jure positivo, ut fiat coram Notario & testibus cum juramento & obligatione ad pœnas relapsorum, si post ejuratam hæresin iterum in illam incidant, est pœna gravis judicialis, quæ talem ad ejurandam hæresin damnatum reddit ineligibilem. 4. Demum non statim admittitur ad beneficia & maximè ad Prælaturas Neophytus: hoc est: recentex ex Judaismo vel Paganismo suscepto Baptismo ad fidem conversus Can. 1. dist. XLVIII. antequam in moribus & disciplinâ Christianâ sufficienter instructus sit & probatus, postquam tamen tales conversi suam constantiam demonstrarunt, sunt capaces non solum ad ordines, sed etiam ad quæcunque beneficia Cap. eam te 7. de rescript. Lib. 1. tit. 3. Ultra has qualitates in superiore regulari requiritur emissio votorum solemnium & professio expressa, & quidem, licet non in eodem monasterio, tamen in eadem Religione, *cum rationi non congruat, ut homines disparis professionis vel habitus simul in eisdem monasteriis socientur* Clement. 1. de elect. in qua aliter facta electio vel promotio de-

cla-

claratur ipso jure nulla, videatur de hoc Trid. sess. 25.
Cap. 21. de regul.

Antequam secunda Pars Quæstionis resolvatur, pro
pleniori intelligentia.

Nota 1. Alia sunt bona Ecclesiæ, alia bona Ecclesiastica, bona Ecclesiæ sive immobilia: ut fundi, prædia: sive mobilia: ut ornamenta, campanæ &c. sunt, quæ immediatè & directè spectant ad ipsam Ecclesiam, & horum dominium est & manet penes Ecclesiam, Rectores verò Ecclesiarum solum habent administrationem talium bonorum. Bona Ecclesiastica sunt, quæ separatim possidentur ab Ecclesiasticis & ministris Ecclesiæ, & hæc in jure Canonico vocantur peculium Clericorum (de quo tit. 25. lib. 3. decretal. de peculio Clericorum) ad similitudinem illius peculii vel parvæ portionis pecuniæ, quam servus de consensu Domini, filius de voluntate Patris habet.

Nota 2. Bona Clericis propria & ad peculium Clericorum pertinentia sunt in triplici differentia 1. Alia sunt patrimonialia, quæ non tantum Clericis ex patrimonio seu paternâ hæreditate (quamvis inde tanquam principali significato nominis appellatio derivetur) obveniunt, sed etiam quæ ex donatione amicorum, arte, doctore, vel propriâ industriâ acquisiverunt, sive ante sive in statu Clericali. De his bonis certum est, Clericum sæcularem non minus habere dominium plenum, & consequenter disponendi, donandi &c. potestatem, quam habeat quilibet laicus, unde etiam si Clericus intestatus decedat, in istis bonis succedit non Ecclesia, sed familia aut consanguinei, possuntque de iis bonis Clerici liberè disponere ut dicitur in Cap. quia nos 9. de testam. lib. 3. tit. 26. 2. Alia sunt bona quasi patrimonialia. quæ Clerici acquirunt non ratione beneficii, sed officii & ministerii Ecclesiastici ut præmia ac stipendia sui laboris, quem impendant v.g.

celebrando , prædicando , audiendo confessiones , cantando &c. Quo etiam pertinent iura funeralia , iura stolæ in administratione Sacramentorum dari solita (& secundum quosdam , aliis tamen contradicentibus , distributiones quotidianæ , quæ dantur Canonicis & vicariis præsentibus , ideo vocari solent præsentia) de his bonis iterum certum est , quod Clerici illorum bonorum plenum dominium acquirant , ac ideo de illis disponere possint ad quoscunque usus ; sicut enim stipendium , quod datur pro labore vel officio profano transit in dominium plenum accipientis , ità etiam stipendia intuitu laboris in officiis Ecclesiasticis impensi data.

Nec obstat ; quod hæc stipendia sæpius excedant in valore laborem ministerii Ecclesiastici ; quia Ecclesia vel fideles volunt ex superabundanti recompensare labores sacros. neque dantur , ut pretium talium laborum sed ut honoraria laborantium.

3. Denique sunt bona Ecclesiastica quæ secundum suam originem ad Ecclesiam pertinent , & à fidelibus Deo & nomine Dei Ecclesiis in remissionem suorum peccatorum oblata sunt primitus , sed à Prælatibus Ecclesiasticis postea specialiter sunt assignata Clericis tanquam beneficium pro officio spirituali præstando , cujusmodi sunt annui redditus , qui percipiuntur ex fundis & prædiis Ecclesiasticis , decimis &c. Ratione Decanatus , Canonatus , Parochiæ &c. Cui horum bonorum dominium competat , controvertitur. Pro quo ulterius.

Nota 3. quod circa bona Ecclesiastica tres sint status distinguendi juxta tempora diversa Ecclesiæ. Primus status fuit in primitiva Ecclesia , quando omnes clerici in communi vivebant etiam edito paupertatis voto , ut multi volunt ; bonorum , quæ tunc à fidelibus offerebantur , asservatio committebatur idoneis ministris , dispensatio verò erat penes Episcopos

copos
synas
que pi
de h
plura
ficoru
iam ,
datus r
cleria
Ecclesi
una affi
llorum
na app
pro fab
de part
ut ex c
Q. 2.
et secu
bendæ
sunt affi
tatu vi
datione
sunt per
Not
benefic
ut ad
torum
divisibi
gitur ,
tabiler
tam di
tudine
benefi
His pro
allige

copos, qui illa in necessitates clericorum, eleëmofynas pauperum, redemptionem captivorum aliaque pia opera pro temporum ratione dispensabant, & de hoc statu procedit caus. XII. Q. 1. in qua per plura capitula ostenditur, quod bonorum Ecclesiasticorum dominium in hoc statu fuerit penes Ecclesiam, administratio penes Episcopos. Secundus status refertur ad tempora Simplicii Papæ, qui Ecclesiæ præfuit usque ad annum 483. quando redditus Ecclesiarum in quatuor partes sunt divisi, quarum una assignabatur Episcopo, altera inter clericos pro illorum necessitate & conditione distribuebatur, tertia applicabatur pauperibus, quarta erat deputata pro fabrica Ecclesiæ, in hoc statu dominium secundæ partis erat penes clericos in communi, ut probatur ex can. vulteranæ 25. & sequentibus caus. XII. Q. 2. Tertius denique status est hodiernus, in quo ex secunda portione sunt instituta beneficia & præbendæ & certi proventus annui singulis beneficiatis sunt assignati, ex quibus quilibet seorsim suo arbitratu vivat, tertia autem & quarta pars vel in fundationes hospitalium fuit applicata vel aliis partibus fuit permixta & confusa.

Nota 4. inter bona illa, quæ percipiuntur ex beneficiis, hodie dum aliqua sunt, quæ requiruntur ad honestam sustentationem ipsorum beneficiatorum, quæ congrua sustentatio non consistit in indivisibili, sed nomine sustentationis honestæ intelligitur, quidquid est necessarium moraliter ad honorabilem suæ personæ & familiæ alimoniam juxtâ statum dignitatis, regionis conditionem & consuetudinem, alia sunt bona superflua, quæ ipsorum beneficiatorum honestam sustentationem excedunt. His pro majori claritate & antiquorum canonum intelligentia notatis.

DICO

DICO 2. *Episcopi... priorum bonorum verum dominium habent... de his autem, quæ sunt specialiter suo usui deputata, videtur esse eadem ratio, quæ est de propriis bonis... bona Ecclesiarum non sunt solum expendenda in usus pauperum, sed etiam in alios usus* S. Th. hic Q. 185. A. 7. in O. & ad 2.

Explico: sicut Episcopi, ita omnes beneficiati (seculares non tantum bonorum patrimonialium & quasi patrimonialium habent dominium, sed etiam habent dominium bonorum & proventuum ex beneficiis provenientium, sive sustentationi congruæ sint necessaria, sive superflua, tamen superflua in pauperes vel pios usus sunt applicanda probabiliter ex Justitia.

Prima pars, quam aliqui antiquiores negant, probatur: beneficiatus acquirit dominium justî stipendii sibi ratione officii spiritualis debiti; sicut enim pauper fit Dominus eleemosynæ sibi à divite data, ita & clericus fit dominus stipendii ratione officii dati: cum æqualiter voluntate donantium transferatur eorundem dominium, nec sunt clerici peioris conditionis, quam alii stipendiarii, dum nemo militat suis stipendiis; atqui redditus beneficiales, quatenus ad decentem sustentationem iis clericus indiget, sunt ipsi ut stipendium justum debiti, cum secundum Apostolum qui altario servit, vivere debeat de altari: *Et qui ad onus eligitur, repelli non debeat à mercede* ut ait Innoc. III. in cap. 16. de præb. lib. 3. tit. 5. ergo illorum plenum dominium acquirit, ideoque quæ ex illis redditibus per propriam parsimoniam ac velut industriam colligit, pleno & absoluto dominio ad ipsum pertinent, & per consequens etiam de iis liberè disponere potest, quippe quæ sine cuiusquam injuria reservatis etiam bonis, si quæ habeat, patrimonialibus, absumere potuisset.

Secunda

Secunda Pars probatur 1. ex Trid. quod Sess. 23. cap. 1. de reformat. statuit, quod non residentes pro rata absentia fructus suos non faciant Sess. 24. cap. 12. de reform. statuit canonicos in cathedralibus & curam animarum habentes intra duos menses non facientes fidei professionem fructus non facere suos, item beneficiatum ultra tres menses absentem primo anno privandum esse dimidia parte fructuum, quos ratione præbendæ fecit suos, & si iterum fuerit negligens omnibus fructibus privandum, quos eodem anno fuisse lucratus; atqui fructus facere suos, eosdem lucrari aperte significat dominii acquisitionem; ergo.

Probatur 2. ratione: clerici beneficiati omnes redditus suorum beneficiorum promiscuè percipiunt eodem titulo beneficii; sicut ergo sunt domini illorum, qui ad illorum sustentationem sunt necessarii, ita etiam superfluum.

Nec obest: quod sancti Patres in pluribus locis dicant, illa bona esse bona pauperum; quia in hoc sensu non sunt bona pauperum, quasi illorum sint propria vel quoad proprietatem, sed quoad debitum vel obligationem illa erogandi pauperibus, de quo statim, vel textus Sanctorum Patrum procedunt de primo & secundo statu bonorum Ecclesiasticorum ante divisionem & erectionem beneficiorum.

Tertia pars probatur ex pluribus Juris canonici textibus & ex Concil. Trid. quod Sess. 25. cap. 1. de refor. prohibet, ne Episcopi (quod in fine capituli ad alios quoscunque clericos extenditur) res Ecclesiasticas, quæ juxta canones Apostolicos Dei sunt, consanguineis donent, nisi illi sint pauperes, tunc illis ut pauperibus bona Ecclesiastica distribuere licet.

Quarta

Quarta Pars probatur 1. cui aliquid datur cum onere dandi illud vel partem illius alteri, is ex Justitia tenetur illud dare alteri, ita ut si in alios usus impendat vel inutiliter absumat, ad restitutionem fit obligatus v. g. si detur alicui ad iter romanum certa pecunia sub eo modo, ut quod supra necessarias itineris expensas reliquum fuerit, in pauperes erogat, talis modus donationi adjectus obligationem parit ex Justitia, ut vel modus impleatur, vel quanti interest, eum impletum non fuisse, restituatur; atqui fideles non nisi sub hoc modo & tacito pacto tam abundantes redditus Ecclesiasticos fundarunt, ut quæ supersunt congruæ sustentationi ministrorum Ecclesiæ, in alios pios usus vel pauperes expendere, ut S. Greg. ait in can. quia tua 8. caus. XII. Q. 1. *omne quod superest, in causis piis ac religiosis erogandum est* & S. Aug. in can. decimæ 66. caus. XVI. Q. 1. *decimæ tributa sunt egentium animarum* idem in can. quod autem 3. caus. XXIII. Q. 7. *si autem privatim, quæ nobis sufficiant, possidemus, non sunt illa nostra, sed pauperum, quorum procuracionem quodammodo gerimus*, qui alique textus strictiorem in clericis, quoad expendenda bona beneficiorum superflua in usus pauperum aliosvè pios, obligationem indicant, quam in aliis bonis licet superfluis. Idem insinuat Tuid. loco supra citato, ergo licet beneficiati omnium reddituum beneficialium accipiant dominium, id tamen accipiunt cum hoc onere, ut quod superest, in pios usus expendatur, quod si non fiat, ex Justitia ad restitutionem tenentur.

Probatur 2. juxta omnes beneficiati graviter peccant, si redditus Ecclesiasticos superfluos in notabili quantitate non in pauperes vel alios pios usus expendant; atqui non peccant tantum contra charitatem

tem : qua lex charitatis tam clericos quam laicos obligat ad succurrendum pauperibus saltem in necessitate, quæ respectu clericorum sæpè non adest, dum pauperibus aliundè subvenitur ; neque peccant præcisè contrà religionem ; quia redditus Ecclesiastici secundum se & intrinsecam naturam sunt res merè temporales, nec sunt res sacræ & benedictæ, ut calices & vasa sacra ; ergo eorum applicatio ad profanos usus non est gravis culpa contrà religionem, alioquin nec illi redditus Ecclesiastici, quos beneficiarius propria parsimonia colligit, & sibi subtrahit parcius vivendo vel ex bonis patrimonialibus tantum consumendo, possent expendi in usus profanos, cum sint ejusdem naturæ cum superfluis ; neque peccant tantum contrà Jus Ecclesiasticum vel legem positivam : quia canones & Concil. Trid. prohibens, ne bona Ecclesiastica in profanos usus expendantur, præsupponunt talem usum esse illicitum, quia sunt res Dei, patrimonia pauperum, pretium peccatorum ; ergo agnoscunt obligationem fundatam in ipso jure naturæ.

Obj. 1. Pauper, qui accipit Eleëmofynam non peccat specialiter contrà Justitiam, si illâ abutatur ad usum illicitum contrà intentionem donantis Eleëmofynam ; item, qui ex bonis Ecclesiasticis accipiunt pensionem ob servitium aliquod v. g. cantum, pulsam organi &c. Imò ipsi beneficiari non peccant contrà Justitiam, si bona Ecclesiastica ad sustentationem necessariam dilapident, in usus profanos & illicitos impendant contrà intentionem fundatorum ; ergo etiam non peccabunt contrà Justitiam, si bona superflua præter intentionem fundatorum impendant.

R. Negando consequentiam : quia Eleëmofyna data pauperi, pensio ex bonis Ecclesiasticis data ser-

utori Ecclesiæ, redditus recepti pro sustentatione necessarij jam sunt applicati in pium usum, ideoque ultimatè satisfactum est piæ intentioni offerentium, at bona superflua, quæ clerici beneficiati accipiunt, nondum sunt applicata ad pium usum, sed ideo clericis præter necessaria dantur, ut ipsi sint administratores & dispensatores illorum bonorum, vel executores piæ intentionis fidelium, qui ista bona pro divino cultu & animarum salute obtulerunt.

Obj. 2. Donatio facta consanguineis ex bonis superfluis non est invalida; ergo non debent ex Justitia in pios usus impendi.

R. Negando consequentiam: quia superflua clericorum sunt quidem debita pauperibus, non tamen ipsa bona secundum se obstricta sunt pauperibus, ideoque ille, cui clericus ex superfluis donavit, non tenetur restituere, eo quod debitum illud superflua erogandi sit potiùs personale clerici, item si clericus per contractum onerosum similia bona in alium transferat, tunc clericus potest & debet dare pauperibus de illis, quæ pro superfluis accepit; simile est: omnia bona debitoris sunt obligata creditori, si tamen debitor aliquod bonum alienet, alienatio est valida, sed debitor debet ex aliis bonis, quæ adhuc habet, creditori satisfacere. Ex his

Colliges 1. In applicatione fructuum Ecclesiasticorum ad usus profanos requiri multo majorem materiam ad peccatum mortale, quam in materia furti, quia beneficiarius est dominus fructuum etiam superfluatorum, quæ verò præcisè requiratur & sufficiat quantitas, certâ regulâ determinari non potest.

Colliges 2. Bona superflua per se loquendo non esse necessario exponenda in pauperes loci, in quo est beneficium, sed posse expendi in quoscunque non solum stipem mendicantes, sed etiam illos, qui

qui non habent sufficientia media pro statu conferendo, sic beneficiarius potest extraneum vel consanguineum alere in studiis, dotare consanguineam, ut obtineat Matrimonium juxta suum statum si parentes vel non possint vel non velint: quia nomine piæ causæ veniunt quæcunque ad Dei cultum vel opera misericordiæ, sive spiritalia sive corporalia, per se ordinantur.

Q U Æ S T I O III.

Quot modis beneficia acquiruntur?

Modi quibus acquiritur Jus ad beneficium sunt. 1mo. Præsentatio patroni. 2do. Electio capituli. 3^{tiò}. Gratia expectativa. 4to. Reservatio beneficii in alicujus favorem. 5to. Consuetudo vel privilegium optandi beneficium. 6to. Preces primariæ imperatoriæ; modi quibus acquiritur jus in beneficio sunt. 1mo. Institutio. 2do. Collatio. 3^{tiò}. Confirmatio, ut hos omnes modos ordinatè breviter tamen hac quæstione expendamus, generaliter

DICO: *Beneficium Ecclesiasticum non potest licitè sine institutione canonicâ obtineri* R. 1. J. in 6.

Explicatur & probatur: quia beneficia Ecclesiastica subsunt dispositioni & potestati tum dominativæ tum legislativæ Ecclesiæ, non possunt eadem obtineri adinstar aliarum rerum temporalium, quæ per privatorum contractus, per ultimas voluntates, per dispositionem Juris civilis transferuntur, sed solis illis modis, quos sacri canones approbant, qui generaliter intelliguntur nomine institutionis canonicæ latiùs acceptæ (strictè sumpta institutio correspondet præsentationi à patrono factæ) si enim quâvis viâ obtineri posset beneficium Ecclesiasticum oriretur in Ecclesia totalis confusio imò ruina ministeriorum

steriorum spiritualium ; undè can. quoniam 13. caus. XVI. Q. 7. S. Greg. VII. reprobatur investituras laicorum in Ecclesiis , dicens : *ex eo plurimas perturbationes in Ecclesia (imò ruinam sanctæ religionis) oriri, ex quibus christiana religio conculcatur* , nullum igitur beneficium Ecclesiasticum alio quam à sacris canonibus approbato modo obtineri potest.

Obj. Potest beneficium Ecclesiasticum obtineri præscriptione triennali, juxta Regulam cancellariæ Apostolicæ, de triennali, atque præscriptio non est institutio canonica ; ergo sine institutione canonica beneficium Ecclesiasticum obtineri potest.

R. Distinguendo *Mi.* præscriptio in regulâ allegatâ approbata non est institutio canonica prout significat provisionem aliquam ordinariam validam *Con.* prout significat modum obtinendi beneficium autoritate Ecclesiasticâ approbatum *N.* similiter distinguitur consequens. Sicut enim modi ordinarii obtinendi beneficium Ecclesiasticum sunt electio, præsentatio, aliavè provisio valida, ità eâdem Ecclesiasticâ autoritate, si hi modi propter defectum aliquem occultum invalidi sint, obtinetur beneficium præscriptione secundum expressionem regulæ *Disput. XX. Quæst. III. allatæ.*

§. I.

De modo obtinendi beneficia per præsentationem & institutionem.

Beneficia, quæ sunt juris patronatus, de quo actum est in hâc parte *Disput. XXIII. Quæst. III.* conferenda sunt ad præsentationem sive nominationem ejus, qui est vel putatur esse Patronus, conferunturque actu per institutionem ità specificè dictam.

Q. 1. A quo sit facienda præsentatio & de quo?

R. Præ-

R. I. Præsentatio facienda est ab eo, qui est in possessione sive sit verus Patronus, sive putativus: cum præsentatio se habeat ad instar fructus: fructus vero pertinent ad bonæ fidei possessorem, ideoque licet postea manifestum fiat, præsentantem non habuisse jus patronatus, beneficiatus tamen beneficium retinet Cap. consultationibus 19. de jure patr. lib. 3. tit. 38. idem est de iis, qui sunt in possessione eligendi & conferendi, hæc autem possessio acquiritur etiam per unicum actum, si sequentia concurrant.

1. Si præsentaverit bonâ fide.
2. Si præsentatio fuerit ab instituyente admisa.
3. Si præsentans crediderit & credebatur uti jure suo.
4. Demum si nullus contradixit.

2. Debet Patronus præsentare personam à se distinctam; licet enim pauper Clericus possit petere & rogare ut sibi provideatur de beneficio congruo Cap. cum secundum 16. de præb. non tamen potest seipsum ad beneficium præsentare; Cap. per nostras 26. de jure patr. quia tunc videtur tale beneficium postulare ex debito, cum præsentatus debeat institui, si dignus sit; videtur ferre judicium de capacitate propriæ personæ, quod est suspectum; videtur auctoritatem præstare sibi ipsi, quæ omnia in jure sunt prohibita; attamen si renuntiet pro illâ vice juri præsentandi, & petat, ut sibi de tali beneficio provideatur, vel si Episcopus vel alius collator ante præsentationem illud liberè conferat Patrono, potest illud obtinere, cum tunc non censeatur se ingerere, sed superiori ad beneficium vocanti obedienter consentire; nec debet in hoc Patronus esse peioris conditionis, quam quilibet alius. Quamvis autem non possit seipsum præsentare, potest tamen præsentare filios aliosque sanguine junctos.

3. Debet Patronus præsentare personam dignam & (maximè ad beneficia curata) inter dignos digniorem, de quo Disput. XXIII. Quæst. I. Si Patronus præsentet indignum, distinguendum est, vel Patronus Ecclesiasticus scienter (quod semper præsumitur in ipso, nisi contrarium probetur) præsentet indignum, tunc præter peccatum, quod committit, privatur pro illâ vice jure præsentandi & devolvitur ad Episcopum vel alium habentem jus instituendi potestas conferendi arg. Cap. 2. de suppl. neglig. Prælat. lib. 1. tit. 10. *Ratio est*: quia præsentatio facta à Patrono Ecclesiastico habet vim electionis, scienter autem eligentes indignum privantur jure eligendi, si autem probaverit Patronus Ecclesiasticus ignorantiam probabilem, rejectâ præsentatione habet potestatem intrâ alios sex menses præsentandi alium dignum. Vel patronus laicus præsentat indignum vel scienter vel ignoranter, quod posterius præsumitur, tunc jus præsentandi pro illâ vice non devolvitur ad Episcopum (licet si scienter sit factum plures Canonistæ sustineant Patronum laicum pro eâ vice privatum esse jure præsentandi) sed rejectâ præsentatione Ordinarius potest in Ecclesia vacante œconomum constituere, usque dum Patronus alium idoneum præsentet, modò adhuc currat præsentandi tempus. *Ratio est*: quia sicut Patronus laicus potest variare & præsentatâ unâ personâ alteram præsentare juxtâ Cap. cum autem 24. de jure patron. itâ multò magis si præsentavit indignum & præsentatio rejecta fuerit, potest præsentare alterum, eò quod variatio præcipuè à jure concedatur, quando actus præsentationis fuit inutilis, hoc apud omnes certum, quod patrono laico post præsentatum scienter indignum intrâ debitum terminum non præsentante dignum, lapso

ter-

termino libera collatio devolvatur ad Ordinarium.

4. Si plures sint Patroni præsentantes per modum unius collegii, ita ut unum corpus constituent, pleraque ad electionem capitularem requisita sunt observanda; si vero pluribus non ut communitati, sed ut singulis seorsim spectatis conveniat jus Patronatus, præsentandus debet habere majora vota, non per ordinem ad totam collectionem Patronorum, sed per ordinem ad alios simul nominatos cap. quoniam 3. de jure Patronat. J. G. V. majoribus. Nec requiritur, ut omnes sicut in priori casu personaliter citentur, sed sufficit quod aliunde sufficientem notitiam vacantis beneficii habeant; tunc enim nullus repellitur aut contemnitur, sed quilibet seipsum repellit negligendo præsentationem vel nominationem; & si in hoc casu à majore parte nominatus sit indignus & à minori parte nominatus dignus, minor pars prævalet majori, & nominatus à minori parte est instituendus, si autem Patroni Ecclesiastici sint in votis pares & omnes nominati sint æquè digni, potest Episcopus statim alteri beneficium conferre, nec tenetur ullum ex præsentatis instituere: quia nullus præ alio habet jus & in eo casu cum Patroni revera discordent, nec Ecclesiastici possint variare cap. cum autem 24. de jure Patron. potest Episcopus liberè Ecclesiæ providere cap. quoniam 3. cap. eam te 22. cap. cum propter 27. de jure Patron. si autem pares in votis sint Patroni laici, debet Episcopus expectare, donec terminus sit lapsus & tunc Ecclesiæ providere.

Q. 2. Intra quod tempus est facienda præsentatio?

R. I. Ut possit Patronus aliquem præsentare ad beneficium, debet illud esse actu vacans, undè nequidem promitti potest beneficium non vacans, imo nec

mandatum procuratorium alicui potest dari, ut præsenteret ad beneficium determinatum casu quo vacare contigerit, ne detur occasio captandæ mortis beneficiari, in cuius locum quis se credit successurum cap. nulla 2. cap. ex tenore 13 de concess. præbend. lib. 3. tit. 8. multo minus potest Patronus ad illud de facto præsentare, quamdiu non vacat.

2. Si beneficium vacet, à die habitæ notitiæ vacationis, Patronus Ecclesiasticus habet sex menses laicus vero quatuor menses, laicus & Ecclesiasticus simul præsentantes habent sex menses. Si vero præsentent res per turnos, laicus habet 4. & Ecclesiasticus 6. menses, intra quod tempus præsentare debent idoneos, ita ut Ecclesiasticus uno idoneo præsentato alium præsentare non possit, laicus vero uno præsentato cumulativè non exclusivè alium præsentare potest, inter quos, si sint æquè idonei, Episcopus, quem voluerit instituere potest cap. cum autem 24. de jure Patron. aliàs ex justitiâ tenetur instituere digniorem.

3. Tempus semestris & quadrimestris non currit impeditis, nec durante lite inter Episcopum contendentem Eccl. siam esse liberam & Patronum, vel inter Patronum & præsentatum, vel inter ipsos præsentatos; at tamen si sit lis inter Patronos, illud tempus currit, & finito termino pro eâ vice instituit Episcopus, vel potius liberè confert cap. quoniam 3. cap. si vero 12. cap. cam te 22. cap. cum propter 27. de jure Patron. in quo ultimo capitulo ità Innoc. III. *Si de jure Patronatus questio emerferit inter aliquos, & ab eo, cui competit, intra quatuor menses non fuerit definitum, ex tunc Ecclesiam ipsam de personâ non differas idoneâ ordinare: ità quod illi ex hoc non debeat in posterum præjudicium generari, qui evicerit jus Patronatus. Ratio est: ne Ecclesia rectore destituta damnum patiatur.*

Q. 3. Quale jus habet præsentatus ?

R. Intra debitum terminum Præsentatus à Patrono Ecclesiastico, si sit idoneus, habet jus ut ab Episcopo vel alio instituatur; præsentatus vero à Patrono laico non statim habet jus quæsitum, ut instituatur, etiamsi sit idoneus, quia, ut dictum est, Patronus laicus potest alium ipsi superaddere, & si Episcopus, non præsentatum idoneum repertum, sed alium instituat, institutio est quidem valida, sed ad instantiam Patroni annullanda, cap. ex insinuatione 14. de jure Patron. *Ratio est*: quia Patronus habet jus, ut nullus contra vel præter ejus voluntatem beneficium Patronatum obtineat, sed ille ab ordinario, quem præsentaverit, instituatur.

Q. 4. Quid & quotuplex sit institutio ?

R. 1. Institutio non latè accepta sicut in regulâ supra adductâ sumitur, pro quacunque legitimâ vel Canonicâ beneficii provisione, quâ titulus beneficii vel jus in re per superiorem Ecclesiasticum obtinetur, sive id fiat per confirmationem electi vel institutionem præsentati vel liberam collationem. Sed strictè accepta est concessio beneficii facta ad præsentationem Patroni.

2. Hæc institutio est triplex: institutio *collativa tituli*, quæ etiam verbalis nuncupatur, quâ legitimus superior præsentato à Patrono titulum beneficii confert, qui absque tali institutione beneficium obtinet, intrusus dicitur. Institutio *authorisabilis*, quâ cura animarum committitur; hæc institutio authorisabilis sive jurisdictio concessa ad curam animarum exercendam est omnibus curatis necessaria, & in Parochialibus beneficiis omnem aliam institutionem præcedere solet. Institutio *corporalis sive realis*, quâ introducitur beneficiatus in actualem possessionem beneficii, de quâ in cap. ad hæc 7. de off. Archi-Diac. dicitur, quod

institutio corporalis tam super beneficiis quam etiam dignitatibus ad ipsum Archidiaconum debet pertinere.

Q. 5. Quænam requiruntur ad institutionem collativam tituli?

R. Ad institutionem collativam tituli (quæ absolute vocatur institutio Canonica) tria præcipuè requiruntur. Imprimis ex parte instituentis legitima facultas conferendi beneficium, aut ad minus possessio bonæ fidei talis facultatis; competit autem de jure communi potestas Episcopo confirmato etiam nondum consecrato; sede autem Episcopali vacante capitulo cathedrali competit, etiam convenit Vicario generali: quia, ut declaravit Sacra Congregatio, ratione officii generationis commissi potest expedire ea omnia, quæ sunt justitiæ & necessitatis; ex jure speciali puta ex fundatione, donatione, privilegio, præscriptione, consuetudine vel statuto competit institutio prælatis inferioribus vel cumulativè cum Episcopo vel exclusivè: quia ea quæ sunt non ordinis sed purè jurisdictionis Episcopalis vel per privilegium vel per consuetudinem obtineri possunt. Trid. tamen sess. 14 cap. 12. cavet, ne in casu novæ fundationis aut dotationis hujusmodi institutio alteri ab Episcopo reservetur. Licet autem fœminæ jurisdictionis spiritualis ejus præsertim, quæ est clavium, sint incapaces, nihilominus ex privilegio Apostolico usus aliquis seu exercitium spiritualis jurisdictionis fœminis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus: ut Abbatissis: competere potest, & hoc modo privilegiatæ Abbatissæ Clericos in beneficiis Ecclesiarum pleno jure sibi subjectarum instituunt.

Deinde ex parte instituendi requiritur capacitas, quæ in præcedentibus exposita est: videlicet legitimi natales, ætas, ordo &c.

Denique ex parte modi, ut servetur debita forma à
jure

jure vel consuetudine aut particularibus locorum statutis præscripta, ad hunc modum pertinet examen ab Episcopo præmittendum, quo non præmissa institutio irrita est & inanis ex dispositione Trid. sess. 25. cap. 9. de refor. pertinet etiam, ut instituens cognoscat de vacaturâ beneficii, de clarâ existentia juris Patronatus aut saltem ejusdem legitimæ possessionis, de habilitate præsentati, & de præsentatione factâ in tempore, tempus autem intra quod sit facienda institutio, à jure determinatum non est, nisi præsentatus sit de concursu ad Ecclesiam Parochialem, is enim ex constitutione S. Pii V. intra duos menses institui debet, alias ad Papam devolvitur, demum ad modum pertinet, ut non plures in Ecclesiis Collegiatis instituantur, quam quot commodè ex redditibus possint ali, si habeant præbendas non numeratas, si vero habeant numeratas præbendas, nec ultra nec infra numerum per statutum determinatum possunt institui, nisi redditus notabiliter sint aucti vel imminuti.

Q. 6. Ad quem pertinet institutio authorisabilis?

R. Institutio authorisabilis (sive commissio exercitii quoad curam animarum) quia pro objecto habet curam animarum, cui adhæret jurisdictio fori pœnitentialis, ideo illa necessario dimanat à solo Episcopo tanquam ab universali suæ Diœcesis Parocho, potest tamen ex concessione vel ipsius Episcopi vel summi Pontificis non solum institutio collativa tituli sed etiam authorisabilis alicui collegio vel monasterio acquiri; ut dum Episcopus concedit alicui collegio aliquam Ecclesiam cum pleno jure tam respectu spiritualium quam temporalium, & tunc utraque institutio tam collativa tituli quam authorisabilis est penes monasterium, diverso tamen modo; quia Prælati censetur jure proprio instituere Vicarium vel beneficiatum institutione colla-

collativa tituli ; at eundem beneficiatum in cura animarum instituit per institutionem authorisabilem non jure proprio, sed alieno nempe vice Episcopi ; cum Episcopus curam animarum suæ Diœcesis , quamdiu manet Episcopus , abdicare non possit , ac ita , quamvis tunc exercitium institutionis authorisabilis sit actu penes inferiorem , ipsa tamen facultas instituendi manet habitualiter penes Episcopum , qui est Pastor totius Diœcesis.

Q. ultimò Ad quem pertinet institutio corporalis ?

R. Institutio corporalis sive installatio aut introductio in possessionem beneficii , quæ fieri solet per occupationem actualem alicujus rei ad beneficium pertinentis v.g. per traditionem clavium, introductionem in domum parochialem , de jure communi ad Archidiaconum pertinet Cap. ad hæc 7. Cap. ut nostrum 9. de off. Archid. & quamvis Cap. licet 28. de præbend. in 6. Hæc corporalis investitio videatur reservata Episcopo ; id tamen intelligendum non est de ipsâ missione in possessionem , sed de sententia seu decreto , quo Episcopus pronuntiat institutum in possessionem esse mittendum ; hæc institutio seclusa particulari consuetudine de jure communi statim post institutionem collativam tituli potest fieri : quia per eam consequitur quis titulum beneficii , adeoque jus seu facultatem possessionem capiendi , & jura omnia ejusdem beneficii exercendi.

§. 2.

De modo obtinendi beneficia per electionem & confirmationem.

Ecclesiis Collegiatis Rectore destitutis ordinariè providetur per electionem ut dicitur in Cap. nullus 1. de elect. Lib. 1. tit. 6. *Nullus in Ecclesiâ , ubi duo vel tres fratres fuerint in congregatione , nisi eorum electione*

Etione Canonica, presbyter eligatur. Obtinetque electus jus sive titulum beneficii per confirmationem.

Q. 1. Quid sit electio?

R. Electio est personæ idoneæ ad Ecclesiæ vacantis pastoralem dignitatem per eorum, quibus id competit *Canonica* suffragia vocatio. Exponuntur singula:

Dicitur 1. personæ idoneæ: quia debet eligi dignus, sive sit de gremio Ecclesiæ sive extraneus, electio indigni, præterquam quod sit invalida, & si fiat scienter aut cum ignorantia vincibili, graviter illicita, inducit obligationem restituendi damna Ecclesiæ ex tali temerariâ electione secuta, ut enim dicitur in Cap. fin. de injur. lib. 5. tit. 36. Si culpâ tuâ datum est damnum vel injuria irrogata... aut hæc imperitia tua sive negligentia evenerunt: jure super his satisfacere te oportet. Inducit etiam in electo obligationem ad dimittendam Ecclesiam, quam sine præjudicio vel Ecclesiæ vel animarum administrare non potest, prætereà scienter eligentes indignum eâ vice sunt privati suffragio Cap. cum in cunctis 7. §. fin. de elect. & suspenduntur per triennium ab omnibus beneficiis Ecclesiasticis, quæ in illâ Ecclesiâ habent, quam per talem electionem offenderunt, Cap. cum in cunctis cit. & Cap. perpetuo 7. Cap. quamquam 1 8. Cap. si compromissarius 3 7. de elect. in 6. attamen ad has pœnas incurrendas debet ex tali suffragio communis electio esse secuta.

Dicitur 2. Ad Ecclesiæ vacantis: quia priusquam agatur de electione Prælati, debet Ecclesia actu suo Pastore esse viduata vel per mortem naturalem vel civilem puta renuntiationem à superiore acceptatam, vel per legitimam translationem ad aliam Ecclesiam; deinde licet non sit de necessitate, est tamen de honestate, ut corpus defuncti Prælati sit tumulatum, antequam procedatur ad novi Prælati electionem, ut colligitur

ex

ex Can. nullus 7. dist. LXXIX. & Cap. bonæ 36. de elect. igitur Ecclesia vacante procedendum est ad electionem & quidem intrâ tres menses in Ecclesiis Cathedralibus & regularibus, in aliis verò Ecclesiis intrâ sex menses, nisi justum aliquod obstet impedimentum Cap. ult. de elect. alias jus eligendi pro illâ vice amittitur & ad immediatum superiorem devolvitur Cap. ne pro defectu 41. de elect. qui superior intrâ alios sequentes tres vel sex menses Prælatum ex gremio Ecclesiæ vacantis, si ibidem dignus reperitur, debet eligere, quo iterum negligente jus ad sequentem superiorem devolvitur gradatim usque ad summum Pontificem.

Dicitur 3. Per eorum quibus id competit &c. Tales autem sunt præter membra Collegii omnes illi qui vel pacto vel privilegio vel consuetudine jus suffragii obtinuerunt Cap. cum dilectus de consuetud. lib. 1. tit. 4. Cap. cum Ecclesia 3. de Caus. possess. & proprietat. lib. 2. tit. 12. Cap. bonæ 4. de postulat.

Q. 1. Quinam non possunt dare suffragia in electione Prælati?

R. Sequentes: 1. mō. Prælatus vivus, qui successorem eligere non potest Can. Episcopo non liceat 4. Caus. VIII Q. 1. 2. dō sacris Ordinibus non initiati. 3. tiō. Regularis non professus aut laicus Cap. cum ex eo 32. §. fin. de elect. in 6. nisi privilegio vel particulari statuto conversi votum habeant. 4. tō. Notoriè excommunicatus non toleratus Cap. constitutis 23. de appell. lib. 2. tit. 28. J. G. V. excommunicationis. Cap. un. ne sede vacante in 6. lib. 3. tit. 8. quia talis privatus est omni exercitio jurisdictionis & officii arg. Cap. cum inter 16. de elect. ut datum suffragium ipso jure irritum sit, quinimo si cæteri Capitulares excommunicatum non toleratum ad electionem scienter admit-

mittant, electionem nullam esse colligitur ex Cap. ille 3. de elect. Excipitur electio summi Pontificis, in quâ ob periculum schismatis etiam suffragia Cardinalium nominatim excommunicatorum admittuntur Clement. ne Romani 2. § cæterum de elect. lib. 1. tit. 3. suffragium excommunicati tolerati, multò magis occulti valet, quamdiu à cæteris Capitularibus contrâ sic excommunicatum non excipitur. 5tò. Suspensus vel specialiter vel ab officio, de quo ratiocinandum est ut de excommunicato, sed suspensus à beneficio vel ab exercitio Ordinum non impeditur dare suffragium in electione Prælati. 6tò. Infames infamia juris, postquam per sententiam Judicis tales declarati, ideo qui commisit factum, ob quod ipso jure incurritur infamia, adhuc validè eligit, dum nullo ex Coelectoribus excipiente ad electionem admittitur. 7mò. Per sententiam privatus voce activâ, & talis ab electione expelli potest etiam cum violentiâ, cum talis expulsio non tam sit illatio violentiæ quam defensio possessionis, quam talis turbare nititur prætendendo votum in electione Arg. Cap. si vero 3. de sent. excomm. lib. 5. tit. 39. ibi: *cum vim vi repellere omnes leges, omniaque jura permittant*, qui ob delictum aliquod privatus est voce activâ v.g. regularis qui commisit Apostasiam & per sententiam nondum est declaratus tale crimen commisisse, si cum aliis nullo reclamante eligat, electio est valida, quod si in tali casu aliquis ante electionem reclamet, & velit eundem ab electione excludere, postquam Confirmatori constat de veritate oppositi criminis, electio declaranda est nulla, si in vim talis suffragii aliqua persona à majore parte Capituli sit electa. 8vò. Laici, qui nec soli nec cum aliis Clericis etiam consentientibus in electione suffragium dare possunt Cap. quisquis 43. de Cap. massana § 6. de elect. adeo ut consentiens electioni de se factæ, eo ipso fiat inhabilis ad omnem Prælaturam

turam, & ipsi Clerici cum laicis coëligentes priuentur potestate eligendi, talis electio dicitur facta per abutum potestatis sæcularis; his tamen non obstantibus à jure non reprobatur consuetudo, ut electio perfecta præsentetur patrono laico v.g. Principi. Cap. cum terra 14. Cap. quod sicut 28. Cap. sacrosancta 51. de elect. aut quod Patroni laici per se vel suos commissarios electoribus assistant, ut eos ab externâ violentiâ defendant. 9nò demum impuberes Cap. ex eo 23. de elect. in 6. & multo magis furiosi & mente capti.

Q. 2. Quænam sint facienda antequam ad electionem procedatur?

1. Antequam fiat electio imò, determinanda est dies electionis ab iis, ad quos electio pertinet, communiter in capitulo congregatis, nisi ex consuetudine vel speciali statuto determinatio diei novæ electionis pertineret ad seniore[m] vel decanum, aliumve superiore[m].

2. Dies determinata intimanda est omnibus absentibus, qui debent, volunt & possunt commodè interesse electioni, & hæc citatio facienda est singulariter & personaliter, si sciatur, ubi electores degant, aut per litteras, aut per nuntium; si non sciatur, ubi sint absentes capitulares, per edictum publicum valvis Ecclesiæ affixum, debet fieri generalis citatio; quanta autem debeat esse distantia loci, ultrâ quam absentes non sunt necessario vocandi; communior sententia tenet, quod omnes vocandi sint, qui existunt intrâ provinciam, non autem qui extrâ provinciam morantur: ut colligitur ex cap. coram 35. de elect. vel potius attendendum est ad consuetudinem cujusque loci; quod si vocati intrâ terminum competentem, in quo si voluissent, potuissent esse præsentem, non compareant, non sunt ulterius expectandi cap. cum inter 18. de elect.

elect. si verò unus vel plures non fuerint vocati, cum vocari potuissent & debuissent, tunc, si pauciores quam duæ & tertiam capitularium, iis solum numeratis, qui debent, volunt & possunt commodè interesse, ad novam electionem processerint, electio peracta est ipso Jure irrita, non propter contemptum vocandorum, sed ob defectum potestatis eligendi: quia vis & potestas capitularis residet ad minus in duabus partibus capituli sive eorum capitularium, qui debent, volunt & possunt commodè interesse; si verò duæ tertiam capitularium ad electionem processerint, & major illorum pars personam idoneam elegerit, quamvis unus vel plures ex vocandis sint contempti, electio est valida juxtà cap. cum nobis 19. de elect. possunt tamen capitulares contempti unus vel plures prosequi contemptum, & petere, ut electio ipsis non vocatis facta per superiorem rescindatur: quia ipsis contemptis est facta injuria, quod absque sufficiente causâ ab electione per omissionem citationis sunt exclusi; de hac injuria non solum ipse contemptus, sed etiam eo mortuo successor in dignitate agere potest, & petere rescissionem electionis factæ, dummodo Jus eligendi competat ratione dignitatis; quia tunc injuria contemptus censetur illata prælatura, quæ cum Prælato non extinguitur; secus est, si contempto ratione præbendæ competat Jus eligendi; quia Jura canonici mortuo capitulari transeunt ad capitulum, si tamen hoc jus contemptus expressè vel tacitè remiserit; ut: si habens notitiam electionis factæ, confirmationem non voluerit impedire; non potest superior, ad quem spectat confirmatio, electionem ex officio rescindere; quia quando non de publico sed privato interesse agitur, non potest Judex ex officio supplere Jus illius, cui interest, si ille remittat aut non prosequatur Jus suum.

3^{ti}o. Absentes, qui vel propter nimiam distantiam vel propter aliam incidentem causam commodè electioni interesse non possunt, ad electionem non sunt necessario vocandi, ità quoque si in commodum sit Ecclesiæ vocare aliquem, ut: quia est necessitas accelerandi electionem ob periculum schismatis, ob metum abusûs sæcularis potestatis, absentes vel non sunt vocandi, vel si sint vocati, non sunt expectandi, ne Ecclesia ob moram damnum patiatur.

Denique qui vocatus & legitimè citatus, ob justum aliquod impedimentum personaliter electioni interesse non potest, non potest absens eligere, sed potest constituere procuratorem, qui nomine suo eligat, circà quem procuratorem.

Q. 3. Qualiter absens eligere potest per procuratorem?

R. Imprimis debet procurator habere speciale mandatum jurandi in animam constituentis, quod is ob justum impedimentum personaliter electioni interesse nequeat, quod Juramentum possunt capitulares remittere, modò omnes consentiant, quia si unus dissentiat, debet hoc Juramentum emitti, cum agatur de Jure singulorum, ut videlicet alicujus non impediti procurator ad eligendum cum aliis admittatur.

Deindè non debet absens procuratori suum suffragium dare in scriptis: ut Procurator tantum exhibeat illud votum in ipso electionis actu, sed debet Procuratori committere, ut ipsius nomine certam vel incertam personam eligat, quia non ante electionem, sed in ipso actu electi nis singulorum vota secretè & sigillatim sunt excipienda cap. si quis justo 46. §. absens 3. de elect in 6.

Item possunt unus vel plures Procuratores constitui vel ex gremio Ecclesiæ vel extrà gremium, si Capitulum consentiat in admissionem extranei. Si plures sint con-

constituti Procuratores, non admittuntur aliter, quam si singuli sint insolidum constituti, qui si simul ad votum in electione præstandum concurrant, melior est conditio præoccupantis, at nullo præoccupante, is est admittendus, qui prius nominatus fuit in instrumento Procuratorio Cap. si quis iusto cit.

Demum Procurator ex Collegio eundem quem suo nomine eligit, debet etiam nomine Procuratoris eligere, nisi speciale mandatum habeat de eligendo aliquo in individuo. cit. Cap si quis iusto §. porro 2.

Q. 4 Quotuplex sit forma in electione servanda?

R. 1. Forma accidentalis quæ quidem in locis, ubi consuetudine recepta est, servari debet, attamen ad substantiam electionis non requiritur, ut eâ omisâ nihilominus valida sit electio, consistit in his 1. ut in die electionis ab electonis præside celebretur missa de Spiritu sancto & sub eâdem omnes electores sacram communionem sumant. 2. Ut hora electionis per majorem campanam significetur, quâ omnes electores ad Capitulum convocentur. de quo Cap. in causis 30. de elect. 3. Ut per hymnum: *veni Creator*: invocetur gratia Spiritus sancti. 4. Ut protestetur quis nomine Capituli nullum esse admittendum, qui non habeat jus eligendi. 5. Ut ad cautelam absolvantur electores ab excommunicatione aliisque Censuris. 6. Ut jurent se secundum conscientiam electuros, quem judicaverint digniorem & Ecclesiæ utiliorem.

2. Forma substantialis est triplex: scrutinii, compromissi inspirationis, vel quasi inspirationis, quibus additur modus compromissi mixti, de quo in Cap. cum dilectus 32. de elect. Cap si cui 23. Cap. cum expediat 29. eod. t. in 6. Desumuntur autem prædicti tres eligendi modi ex Concilio Lateranensi sub Innocentio III. quod ita in Cap. quia propter 42. de elect. Cujus utpote singulariter in electionibus Episcoporum aliis-

que secundum rigorem juris regulandis respiciendi hæc sunt formalia: quia propter diversas electionum formas, quas quidam invenire conantur, & multa impedimenta proveniunt & magna pericula imminet Ecclesiis viduatis: statuimus, ut cum electio fuerit celebranda, presentibus omnibus, qui debent & volunt & possunt commodè interesse, assumantur tres de Collegio fide digni, qui secretè & sigillatim vota cunctorum diligenter exquirant, & in scriptis redacta mox publicent in communi: nullo prorsus appellationis obstaculo interjecto: ut is collatione habitâ eligatur, in quem omnes vel major & sanior pars Capituli consentit. Vel saltem eligendi potestas aliquibus viris idoneis committatur, qui vice omnium Ecclesie viduata provideant de Pastore. Aliter electio facta non valeat: nisi fortè communiter esset ab omnibus, quasi per inspirationem absque vitio celebrata, qui verò contra præscriptas formas eligere attentaverint, eligendi eâ vice potestate priventur §. 1. Illud autem penitus interdiciamus, ne quis in electionis negotio Procuratorem constituat, nisi sit absens in eo loco, de quo debeat advocari, justoque impedimento detentus venire non possit: super quo, si opus fuerit, fidem faciat juramento: & tunc si voluerit, uni committat de Collegio vicem suam §. 2. Electiones quoque clandestinas reprobamus, statuantes, ut quam citò electio fuerit celebrata, solemniter publicetur. Ut hoc Capitulum tanquam fundamentalis Regula in electionibus strictè canonicis servandum plenius intelligatur.

Q. 5. Quomodo sit facienda electio per scrutinium?

R. 1. Electio per scrutinium est, quando presentibus omnibus, qui debent & volunt & possunt commodè interesse, assumuntur tres de Collegio fide digni, qui secretè & sigillatim vota cunctorum diligenter exqui-

exquirant, & in scriptis redacta mox in communi publicent, ut is collatione votorum inter se communiter facta, eligatur, in quem omnes vel major & sanior Pars Capituli consenserit, hic modus, licet præ cæteris sit difficilior, attamen est communior, & quatuor partes principales habet. 1mo. Constitutionem scrutatorum. 2do. Eorundem in scrutatione officium. 3^{tiò}. Suffragiorum collationem. 4^{tò}. Decretum communis electionis.

2. Proceditur igitur per viam scrutini incipiendo à constitutione scrutatorum, ita, ut omnibus, qui sunt de Collegio eligentium, præsentibus constituantur tres, non plures nec pauciores, nisi propter paucitatem eligentium tot haberi non possent, fide digni minimè de collusionem suspecti, de quâ fide ut magis certi sint eligentes, usu in multis Ecclesiis receptum est, ut prius Juramentum in manibus ejus, qui electioni præest, aut alterius ex præsidis commissione, præstent de officio fideliter peragendo & secretis non revelandis; possunt hi scrutatores à Capitulo etiam te non amplius integrâ revocari, cum ipsorum non interfit, sed totius Capituli electionem perfici: deinde scrutatores constituti pergunt ad collectionem suffragiorum, in quâ secretè, sigillatim, diligenter & ordinatè singulorum vota exquirant, secretè, ut suffragium cujuslibet coram scrutatoribus aut vivâ voce aut scripto exprimat, sigillatim, ut suffragium cujuslibet seorsim ab aliis, qui de Collegio sunt, excipiat; diligenter, factâ adjuratione interrogando: quare consentiant in talem personam, quo zelo, ob quæ merita; ordinatè, ut incipiant ab eo, qui electioni præest, si sit de numero eligentium, aut à propriis personis scrutatorum, ità ut duo scrutentur tertium, & inquisitis scrutatorum votis juxtâ gradus dignitatum & præcedentiæ omnia vota à primo usque ad postremum exquirant

etiam infirmorum , qui ad locum electionis accedere non possunt & (quod melius est) per Procuratorem non comparent , licet etiam ob multitudinem eligentium eodem tempore collectio votorum absolvi non possit , interruptio non obest valori electionis , sed reassumenda est inquisitio , ut nullius votum prætermittatur , quæ vota ita excepta à scruatoribus vel à Notario præsentem in scriptum rediguntur. Votis omnibus exquisitis collatio suffragiorum faciendâ est hoc modo : imprimis debent publicari vota in communi dicendo : tot fuisse electores , tot in unam personam convenisse non nominando personam , in quam consenserunt , nec illos qui consenserunt , hujus publicationis effectus est , quod electores non possint amplius variare : quia jam functi sunt suo officio , ita Greg. IX. Cap. 58. de elect. *Publicato scrutinio variare nequeunt electores , cum sit faciendâ collatio & electio celebranda , ad quod per superiorem , si oportuerit , compellantur.* Ubi Gl. quia ex quo quali cœptum negotium est per consensum præstitum in scrutinio , necesse est consummare. Ratio ulterior est : ne Ecclesia ob tales variationes detrimentum patiatur ; attamen hæc variatio licet , si pro nullo sit majoritas votorum , aut si majoritatem votorum habens expressè vel tacitè juri suo renuntiet , aut si appareat electum esse indignum , sicut etiam , si aliquis contemptus petat , ut novum scrutinium fiat. Deinde debet à scrutatoribus fieri collatio numeri ad numerum , zeli ad zelum , hoc est : debet expendi , quis plura vota habeat , & quæ sit intentio suffragantium pro unâ vel alterâ personâ , item meriti ad meritum , factâ relatione inter nominatos ; quis melior vel utilior Ecclesiæ sit , ut sciatur , in quam personam consenserit pars sanior capitularium , cum ad electionem non sufficiat , quod major pars consentiat , sed debet major & sanior pars consentire , nisi ab unâ parte esset numerus du-
plo

plu major, tunc enim major pars prævalet saniori
 cap. si quando 9. de elect. in 5. vota incerta, con-
 ditionata, alternativa rejiciuntur velut invalida
 cap. 2. de elect. in 6. desumpto ex Con. Lugdun.
 in quo ità : *in electionibus & postulationibus ac scru-
 tinis, ex quibus jus oritur eligendi, vota conditio-
 nalia, alternativa vel incerta penitus reprobamus,
 statuentes, ut hujusmodi votis pro non adjectis habitis
 ex puris consensibus celebretur electio : voce illorum,
 qui non pure consenserint, ea vice in alios recidente.*
 Facta publicatione scrutinii & mox subsequen-
 tium suffragiorum collatione, facienda est communis electio
 per unum ex scrutatoribus vel capitularibus ad hoc
 deputatum, qui in numero singulari dicit: ego no-
 mine meo & omnium mihi consentientium talem
 personam eligo in Prælatum hujus Ecclesiæ; hæc
 communis electio est de substantiâ electionis.

Porro deducta forma scrutinii strictè servanda est
 juxtà Gl. in cap. quia propter V. Ecclesiis viduatis, in
 electionibus eorum Prælatorum: quorum morte Ec-
 clesiæ dicuntur viduatae, quales sunt Episcopi & Præ-
 lati tum sæculares tum regulares, qui habent jurisdic-
 tionem generalem & ordinariam in Ecclesiis colle-
 giatis. In aliis verò dignitatibus & personatibus suf-
 ficit, quod electio fiat qualitercunque per majorem
 & sanio-rem partem capituli juxtà eandem Gl. in
 cap. sicut 21. de elect. in 6. V. formam.

Q. 6. Quomodo facienda sit electio per compro-
 missum?

R. 1. Electio per compromissum est, quando eligendi
 potestas uni vel duobus vel pluribus viris idoneis sive
 de collegio sive extraneis ab omnibus, qui Jus eligendi
 habent, committitur ut vice omnium eligant. *Dixi*
ab omnibus : quia ad hunc modum requiritur om-
 nium omnino consensus: agitur enim de Jure singulo-

rum in alium transferendo, in quo valet R. J. 29
 in 6. *quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari*
 & 56. *in re communi potior est conditio prohibentis*
 Quod si omnes nullo contradicente consentiant, ut
 fiat electio per compromissum, ut videlicet pote-
 stas eligendi in unum vel plures transferatur, non
 est necessarium, ut omnes consentiant in quemli-
 bet ex compromissariis, sed electio facta à majori
 parte prævalet.

2. Si compromissum fiat absolutè, compromissarii
 quemcumque habilem etiam extraneum eligere pos-
 sunt juxta Glossam in cap. cum electus 32. de elect. V.
 de gremio. si fiat cum limitatione, tunc compromissa-
 rii exactè limites in compromisso positos observare
 debent cap. cum in veteri 52. de elect. uti etiam
 contingit in compromisso mixto, quod consistit in
 hoc, quod potestas eligendi committatur, ut illum
 eligant, in quem exquisitis particulariter omnium vo-
 tis vel omnes capitulares vel major & sanior eo-
 rum pars respectively ad totum capitulum consense-
 rit. Si compromissarii plures inter se discordent,
 debet ille eligi, in quem major pars compromis-
 sariorum respectivè ad totum numerum consenserit
 cap. si cui 23. de elect. in 6. in quo ita: *si cui eligen-
 di potestas data fuerit sub hac forma, ut ipse secreto &
 sigillatim votis singulorum de capitulo exquisitis, & in
 scriptis redactis illum eligat, in quem plures de capitu-
 lo partium comparatione minorum consenserint, licet
 consentientes majorem partem totius capituli non attin-
 gant: ipseque facto hujusmodi scrutinio & in scriptis re-
 dacto, juxta traditam sibi formam eum, in quem
 non major pars, sed plures de dicto capitulo, quam in
 quenquam alium direxerant vota sua, duxerit eligen-
 dum: talis electio (cum præter formas, quas genera-
 le Concilium servari statuit in electionibus celebrandis,
 decer-*

decernens eas, si aliter fierent, non valere, fuerit attentata) robur non obtinet firmitatis; & quidem electio communis debet fieri ab uno compromissario- rum: quia electio per compromissum est etiam capitularis electio.

3. Si plures sint compromissarii (nisi hoc specialiter sit prohibitum) possunt unum ex se ipsis eligere qui tunc accedendo vel consentiendo suæ electioni facit majorem partem cap. cum in Jure 33. de elect. quo casu duo necessaria sunt: imprimis ut compromissarius prius ab aliis sit electus, ut non se censeatur eligere, sed electioni de se factæ consentire, deindè ut consentiendo constituat majoritatem votorum respectu omnium eligentium; ex quo sequitur: quod unus compromissarius se eligere non possit, quia non potest aliorum electioni de se factæ accedere.

4. Compromissum re adhuc integra (nisi fuisset factum in gratiam compromissarii) potest revocari cap. in causis 30. de elect. res autem non est integra, quando compromissarii de electione tractare ceperunt, non verò si aliqua solennitas præparatoria v. g. Missa de Spiritu Sancto: præcesserit.

5. si compromissariorum electio propter indignitatem vel non acceptationem electi non habuit effectum, ad novam electionem compromissarii nequeunt procedere: cum sint functi officio suo, at tamen compromittentes eligere adhuc possunt; si verò compromissarii negligant eligere intrà debitum tempus, potestas eligendi non ad compromittentes utpote etiam negligentes in hoc, quod vel compromiserint in tales morosos, vel illos non urserint, sed ad superiorem pro illâ vice devolvitur cap. si compromissarius 37. de elect. in 6.

Q. 7. Quando fit electio per viam Spiritûs Sancti?

R. Si non observatis formis Jure positivo inductis

eligatur per inspirationem & per designationem miraculosam Prælati Ecclesiæ designetur, ut factum in S. Nicolao Episcopo Myrensi, S. Ambrosio Episcopo Mediolanensi, S. Gregorio Magno Papa, vel per quasi inspirationem, quando omnes electores nullo præcedente tractatu absque conventionione & conspiratione in unam personam quasi ex impulsu Spiritus Sancti consentiunt, uterque modus hodie rarus est.

Q. 8. Quid si inter eligentes tempore electionis oriatur discordia?

R. Si ortâ discordiâ inter capitulares aliqui exiverint, & redire nolint, tum reliqui dummodo faciant duas partes capituli, aut ad minus majorem partem, possunt sine aliis ad electionem procedere. *Ratio est*; quia quando est dissensio inter capitulares, ibi censetur esse capitulum, ubi est major pars capitularium legitimè congregatorum, & postquam collegium semel fuit legaliter congregatum, debet stari iudicio majoris & sanioris partis capituli cap. 1. de his, quæ fiunt à maiore parte capit. & hic est casus cap. cum nobis 19. de elect. e contra si major pars capitularium legitimè congregatorum ex capitulo exeat, pauciores relictæ non possunt procedere ad electionem. Tres tamen excipiuntur casus. 1. mus: Si appropinquet terminus à Jure præfixus ad faciendam electionem. 2. dus: Si periculum sit in ulteriori morâ. 3. tius: Si ex consuetudine vel statuto unus de capitulo v. g. Senior vel Decanus habeat determinare diem electionis, in his casibus, si aliqui electorum vel venire nolint, aut postquam venerunt absque sufficienti causâ recedant, alii capitulares pauciores, qui remanent, imò etiam unicus ad electionem procedere potest.

Q. 9. Quid sequitur electionem?

R. Post electionem hæc sunt facienda.

1°. Electio in capitulo facta, populo in Ecclesia publicatur.

2°. Si electus sit absens, electores quamprimum possunt, electo electionem factam præsentant, ejusque consensum requirunt, quod ultra octo dies differre nequeunt cap. quam sit 6. cap. cupientes 16. §. cæterum de elect. in 6. *ibi cæterum si eligentes electiones ipsas concorditer vel in discordia celebratas intrâ octo dies, postquam commodè poterunt, electo præsentare distulerint ipsos, qui culpabiles in hoc extiterint (quoad se) à processu prosecutione totaliter excludentes omnibus beneficiis suis, quæ in ipsa Ecclesia, de cujus electione agitur, obtinent, per triennium continuum ex tunc inchoandum volumus eo ipso fore suspensos; ad quæ si intrâ illud tempus se propriâ temeritate vel alio quæsito colore ingesserint, illis ipso jure perpetuò sint privati.*

3°. Electus præviâ maturâ deliberatione, ne videatur ambitiosus & magis lanam quam oves quærere, intrâ mensem à die electionis præsentatæ, vel, si non sit persona libera, à die habitæ licentiæ (quæ licentia ante electionem provisionaliter petita & obtenta foret nulla Clement. cum concessa 8. de elect.) à suo superiore, cui est subjectus cap. religiosus 27. de elect. in 6. dat consensum in electionem.

4°. post hæc sequitur solemnis gratiarum actio per Hymnum Ambrosianum, & intereâ electus inthronisatur, vel si electus sit ad Episcopatum, imponitur Altari, electus ad inferiorem Prælaturam deducitur ad stallum competens novæ dignitati

5°. Demum expeditur decretum electionis subscriptum ab electoribus & signatum sigillo capituli, in quo authenticè continetur actus totus & processus

tus electionis pro obtinendâ electionis confirmatione. De quâ

Q. Ultimò qualiter necessaria sit, & quo modo concedenda electionis confirmatio?

R. 1. Confirmatio est approbatio electionis canonicæ ad Prælaturam facta per superiorem ad id potestatem habentem; omnis electus, excepto summo Pontifice in terris superiorem non recognoscen- te, indiget confirmatione, quâ in veriore canonistarum sententia acquiritur titulus Prælaturæ, cum jurisdictio muneris Prælati annexa haberi non possit, nisi à superiore, qualis non est eligens, sed confirmans. Hanc confirmationem superior cognitâ electione Canonicâ de personâ habili præstare debet, & si moram trahat, aut eam injustè neget, ad ejus superiorem habendus est recursus, qui potest & debet illum compellere præfigendo terminum, intra quem si non confirmet, ipse superior ex jure devoluto potest dare confirmationem, & hic sensus est axiomatis: eligere est libertatis & confirmare necessitatis.

2. Si electio sit nulla ob defectum juris humani, sanatur defectus electionis per confirmationem, si confirmans possit & velit illum defectum sanare, quod facere censetur, si talis superior tales generales clausulas confirmationi inserat; confirmamus ex certâ scientiâ, vel suppletes ex plenitudine potestatis omnem defectum; cum alias, si electio sit vitiosa, & confirmans vel non possit, vel, cum non sciat defectum, non velit dispensare, confirmatio non sanat electionem defectuosam & valet axioma: ubi electio vitiosa est & non tenet, confirmatio non prodest.

3. Electus à superiore immediato (saltem de jure communi) debet petere confirmationem, postquam consensit in electionem vel per se vel per procuratorem intra tres est menses cap. quam sit 6, de elect. in 6. & qui.

quidem si eadem persona duobus modis sit electa v. g. per compromissum vel scrutinium debet determinare, quam ex duabus electionibus petat confirmari, quâ semel determinatâ non potest regredi cap. ut quis 25. de elect. in 6. si cessante justo impedimento intra tres menses non petat electus confirmationem, omne jus perdit, & capitulum habet facultatem novum eligendi, ac si de novo contigisset vacatio cap. si electio 26. de elect. in 6. *Dummodo nil fraudulenter egerint in premissis* ut additur in cit. cap. electi ad Prælaturas in Ecclesiis cathedralibus & regularibus confirmandi à summo Pontifice debent intra unum mensem, post præstitum consensum in electionem à capitulo præsentatam electo vel ab electo aliundè cognitam, iter arripere ad sedem Apostolicam pro petendâ confirmatione & causâ electionis prosequendâ cum actis & momentis causæ cap. cupientes 16. de elect. in 6.

4. Ante confirmationem debet confirmans statim petita confirmatione processum pro confirmatione inchoare, & inquirere de formâ electionis, meritis & qualitate electi, quamvis nullus sit opponens, & electus sit integræ famæ; si electio facta sit in discordiâ vel electus habeat coelectum, vel aliquem ex electoribus aut aliundè patiatur adversarium, qui contra electionem vel sunt protestati vel appellarunt, omnes hos nominatim citare debet confirmans ante confirmationem, ut eorum oppositiones cognoscat; si vero electio sit concors, per generale edictum ad valvas Ecclesiæ, in quâ celebrata fuit electio, affigendum, contradictores, si qui sunt, peremptoriè sunt citandi, ut statuto die & loco, si quid causæ habeant ad impediendam confirmationem, dicant; confirmatio facta vel non vocatis vocandis vel absque causæ cognitione vel inquisitione, etiamsi nullus extet contradictor, est invalida juxta cap. fin. de elect. in 6. debet autem confirmans attendere

an persona electa sit digna, alias indignum confirmans per negligentiam (de quâ constet) maximè si sit insufficientis scientiæ, inhonestæ vitæ vel illegitimæ ætatis, est ipso jure privatus potestate confirmandi Primum illius successorem, & præterea à proprii beneficii perceptione est suspendendus, quamdiu superiori visum fuerit. *Si verò convictus fuerit in hoc per malitiam excessisse, graviori subjaceat ultioni cap. nihil 44. de elect. Dixi supra: esse citandos qui contra electionem sunt protestati vel appellarunt: quia excepto electore, qui electo suum suffragium dedit cap. nulli 8. de elect. in 6. Nisi ex causis postmodum emergentibus, . . vel nisi ei morum ipsius antea celata de novo pandatur improbitas; seu alicujus alterius latentis vitii, vel defectus, quæ verisimiliter ignorare potuerit, veritas reveletur, de hujusmodi autem ignorantia fidem faciat proprio juramento.* Excipitur etiam Prælati renunciatio Prælatuæ, qui contra electionem novi Prælati appellare non potest cap. cum inter 16. de elect. alias potest omnis cujus interest, justâ de causâ se electioni opponere, & contra illam ad legitimum superiorem appellare, quâ appellatione ante perfectam electionem interpositâ, vel ne electio simpliciter fiat, vel ne in eâ ulterius procedatur, debent capitulares ab electione desistere, & superioris de appellatione cognoscentis judicium expectare, nisi appellatio manifestè sit frivola. electio tamen non obstante appellatione facta est valida, donec à superiore cognitâ legitimitate appellationis rescindatur cap. consideravimus 10. de elect. si oppositio vel appellatio fiat post electionem, servanda sunt omnia exactè quoad formam oppositionis, expressionem impedimenti ex parte electi, determinationis defectus ex parte formæ eligendi &c. quæ præscribuntur in lib. 6. decretalium de elect. cap. statuimus 1. cap. ut circa 4. cap. quamvis 10. cap. si fortè 11. cap.

pro-

providâ 44. & Clem. causam 3. & Clem. constitutionem 4. de elect.

5. Electus de jure communi sub nullo prætextu se administrationi nec in spiritualibus nec in temporalibus ingerere valet ante confirmationem, aliàs præterquam, quod omnes actus sint irriti, ipso jure perdit omne jus per electionem acquisitum cap. nosti 9. cap. qualiter 17. de elect. cap. avaritiæ 5. eod. tit. in 6. à quâ regulâ est duplex exceptio: imprimis: Abbatissa electa quidem à majori parte, quæ tamen neque in scrutinio neque post apertum scrutinium per accessionem partis minoris ad majorem (quod in electionibus inferiorum Prælatorum fieri posse sustinent Canonistæ) duas partes votorum habuit, dum interea superior cognoscit de validitate electionis, administrare potest plenè in spiritualibus & temporalibus, dummodo nihil de rebus monasterii alienet, neque aliquam ad habitum regularem admittat juxta cap. indemnitatibus 43. §. 1. de elect. in 6. nisi pars opponentium extiterit duplo major tunc enim administrare non potest, sed debet expectare eventum litis. §. 2. cap. cit. Deinde Episcopi aliique Prælati immediatè Papæ subjecti, à quo debent petere confirmationem, si à curiâ Romanâ sint valdè remoti, uti omnes extra Italiam existentes, dummodo in concordia sint electi, administrare possunt, ita tamen ut de rebus Ecclesie nihil alienent cap. nihil 44. de elect. illi autem dicuntur in concordia electi, in quos major & sanior pars capituli consensit, & per talem consensum in scrutinio factum mediante communi electione unice sunt electi, minori parte huic electioni non contradicente, quamvis in scrutinio ab omnibus suffragatoribus, excepto proprio voto: non sint nominati; post confirmationem possunt omnes Prælati actus prælaturæ annexos exercere, excipiuntur actus ordinis Episcopalis, quos

quos Episcopi ante consecrationem, quam intra tres menses à die habitæ confirmationis suscipere debent, juxta Glor. in cap. cum in cunctis 7. V. tempore exercere non possunt, excipiuntur etiam actus Episcopales quos exercent Abbates habentes usum pedi & mitræ ex privilegio, hos enim ante benedictionem ab Episcopo acceptam exercere non possunt arg. cap. 1. de supp. neglig. prælat. lit. 1. tit. 10. cap. cum contingat 11. de ætate & qualitate & ordine præfic. lib. 1, tit. 14.

Demum si cassetur confirmatio, ut si, postquam à confirmatione appellatum, judex ad quem est appellatum, declaret vel pronuntiet confirmationem esse nullam, per hoc non evacuatur electio: quia ex pluribus causis confirmatio potest esse invalida; ut si confirmans non habuerit potestatem, vel confirmaverit absque inquisitione & citatione, ex quibus tamen electio non est invalida, modo alias Canonicè sit facta.

§. 3.

De modo obtinendi beneficia per postulationem & ejus admissionem.

Accessorius electioni modus ad dignitates promovendi est postulatio, eò quod sæpè ob inhabilitatem quædam persona propter naturæ & gratiæ dona utilis Ecclesiæ eligi non possit, in subsidium adhibetur postulatio. De quâ

Q. 1. Quid est postulatio?

R. Postulatio est petitio capituli facta superiori, ut personam, quæ propter impedimentum Canonicum ad Prælaturam vel dignitatem est ineligibilis, ad eandem dispensativè admittat.

Explicantur singula: *Dicitur 1.* petitio: quia postulatio non innititur juri, sicut electio, quæ acceptata confert electo jus ad prælaturam, sed innititur gratiæ,

ita

ita ut absque ejusdem injuriâ rejici possit, quamvis sæpè non absque injuriâ Ecclesiæ, si postulatus aliàs sit dignus; si per hanc petitionem petatur, ut superior in impedimento Canonico dispense, est *postulatio sollemnis*, hic descripta; si vero tantum petatur, ut superior consentiat in postulati promotionem v. g. Abbas in promotionem religiosi, est *postulatio simplex*.

Dicitur 2. Capituli: ad eosdem enim pertinet postulatio, ad quos spectat electio, & qui præscripsit jus eligendi, licet nullum actum postulationis exercuerit, etiam præscripsit jus postulandi.

Dicitur 3. Superiori: nempe illi, ad quem pertinet confirmatio, dummodo is in impedimento dispensare possit; postulatio vero simplex est facienda illi superiori, cui promovendus est subjectus.

Dicitur 4. Ut persona, quæ propter impedimentum &c. nempe persona laborans impedimento facile dispensabili est postulabilis, qualis est quæ patitur defectum natalium, non habet ordinem requisitum ad Prælaturam, minor est ætate, nondum professus ad Prælaturam regularem, alligatus per matrimonium spirituale uni Ecclesiæ, sic Episcopus ad aliam cathedram vacantem vocatus non nisi per postulationem (nisi habeat breve eligibilitatis) promoveri potest. Econtra hæ personæ absolute & ab electionibus & postulationibus arcentur temerè violantes interdictum cap. 1. de postul. lib. 1. tit. 5. falsarii cap. ad falsariorum 7. de crim. falsi lib. 5. tit. 20. simoniaci cap. super eo 12. arg. cap. si alicujus 59. de elect. Bigami & spurii sive ex damnato coitu nati cap. nisi cum pridem 10. de renuntiat & qui specialiter à jure prohibentur postulari: ut minor viginti septem annis prohibetur postulari ad Episcopatum, religiosi ex ordinibus mendicantibus ad Ecclesias Ecclesiis cathedralibus inferiores extravag. un. de postul. inter com. quod si simili-

bus impedimentis laborantes scienter postulentur, rati-
liter postulantes privantur pro illâ vice ipso jure pote-
state eligendi vel postulandi cap. 1. & 2. de postulat.
cap. innotuit 20. de elect.

Dicitur 5. Dispensativè admittat: quia superior
etiam unanimiter factam postulationem non tenetur
admittere: cum per talem postulationem nullum jus
postulantibus nec postulato nec Ecclesiæ acquiratur cap.
bonæ 3. de postul. sed tantum admittit postulatum di-
spensativè: cum nec habeat jus ante præsentatam po-
stulationem: tunc enim postulantes à postulatione re-
cedere possunt, & nuntium vel procuratorem, ante-
quam præsentârit, revocare, modo revocatio ad illum
pervenerit arg. cap. ex parte 33. de rescriptis & arg.
cap. mandato 13. de procurat. nec post postulationem
præsentatam: quia licet postulantes tunc non possint
absque consensu superioris recedere cap. bonæ memo-
ria 4. de postul. attamen superior non tenetur eam ad-
mittere.

Q. 2. Quid si concurrat postulatio cum electio-
ne?

R. Si aliqui ex capitularibus postulent, & aliqui
eligant, postulatio admitti non debent, nisi numerus
postulantium sit duplo major quam eligentium, alias
electio etiam à minore parte facta præfertur, modo unam
tertiam superet, sitque de idoneo cap. scriptum 40. de
elect. quamvis de jure superior non sit obligatus nec
postulationem admittere: quia non est concors, nec à
duabus partibus capituli facta, neque electionem con-
firmare: quia hæc à majori parte capituli facta non
est, si vero postulatio sola sit sine electione, sufficit,
ut admittatur, si pro postulato sit major pars capi-
tuli.

Q. 3. Qualiter postulatio fieri debeat & quid ope-
retur admissio?

R. I.

R. I. Forma postulationis est eadem quæ electionis modò duo observentur : imprimis postulantes non debent uti verbo *eligo*. Nec econtra eligentes verbo *postulo* ; imo etiam hæ formæ : *eligo postulando* vel *postulo eligendo* à jure sunt reprobatae, quod si tamen intercederet probabilis ignorantia vel dubium, utrum quis sit postulabilis vel eligibilis, ex benignitate juris admitteretur hæc formula : *eligo vel postulo prout de jure melius facere possum* ; in quo casu taliter electus vel postulatus deberet aut viam electionis vel postulationis eligere eâque semel electâ in eâdem permanere cap. un. de postulat. in 6. J. G.

2. In litteris postulationis debent exprimi omnes defectus postulati, alioquin si defectus unicus non exprimatur, admissio postulationis erit invalida. Cujus *Ratio est* : sicut in dispensatione non comprehenduntur defectus in supplicâ pro dispensatione non expressi, ita etiam in admissione postulationis, quæ est virtualis dispensatio, non sanantur defectus in litteris postulationis non expressi.

3. Admissio postulationis sôlemnis habet vim confirmationis, & dat postulato jus ac si fuisset electus & confirmatus, ita ut ulteriore confirmatione non egeat cap. gratum 2. cap. bonæ 4. de postulat. admissio postulationis non sôlemnis electum capacem facit electioni de se factæ consentiendi & confirmationem petendi.

§. 4.

De modo obtinendi beneficia per collationem.

Denique acquiritur jus in beneficio per collationem liberam, quæ est voluntaria & gratuita beneficii concessio, quando nempe idoneo Clerico liberè seu absque capitulari electione, aut alterius nominatione vel præsentatione beneficium confertur & hæc collatio fit tribus modis. Primò ex jure ordinario, quando is

cui de jure competit de beneficio vacante providere, illud confert. Secundò ex jure devoluto, quando is, cui competebat jus conferendi, illud jus amisit, sive propter negligentiam non conferendo intra tempus statutum, sive propter delictum conferendo indignis, aut contra formam cap. quia propter 42. de elect. & transit jus illud ad superiorem, qui dicitur conferre ex jure devoluto vel caduco. Tertiò jure extraordinario si nempe Papa aut minister ejus, Nuntius aut Legatus à latere aliquod beneficium vacans sibi reservet, excluso ordinario collatore, aut si ordinarius collator aut in ejus defectum executor ad nominationem principis vel preces imperatorias debeat certæ personæ à principe vel imperatore nominatæ certum beneficium conferre. Ut tum hi tres, tum alii in principio quæstionis enumerati modi, quibus acquiritur jus ad beneficium vel in beneficio intelligantur.

Q. I. Quinam & qualiter conferre possunt beneficia jure ordinario?

R. I. Pertinet hæc collatio ad summum Pontificem non tantum in beneficiis sedi Apostolicæ immediatè subjectis, sed etiam propter concurrentem jurisdictionem, quam habet cum omnibus ordinariis, in beneficiis totius Christianitatis. Deindè in beneficiis Diocesis hæc collatio pertinet ad Episcopum, ita ut hic in jure communi fundatam intentionem habeat super institutione & destitutione Clericorum in beneficiis suæ Diocesis, & si alius sibi hoc jus vindicare velit, debet probare, quod talis facultas ex jure speciali sibi competat: ut probatur ex can. omnes Basilicæ 10. Caus. XVI. Q. 7. cap. conquerente 16. § nos autem de off. jud. ordin. lib. 1. tit. 31. cap. in Ecclesiis 1. de capell. monach. lib. 3. tit. 37. & in cap. cum ex injuncto 12. §. fin. de hæret. lib. 5. tit. 7. de Episcopo expressè dicitur: *Ad cujus officium tam institutio quam destitutio sacerdotum*

rum noscitur pertinere. Capitulum sede vacante, licet possit conferre beneficia privativè ad collationem capituli ex fundatione, privilegio vel legitimâ consuetudine vel simul ad Episcopum cum capitulo pertinentia; ea tamen beneficia, quæ pertinent ad liberam collationem Episcopi, non potest conferre cap. illa 2. ne sede vacante lib. 3. tit. 9. cap. 1. de institut. in 6. lib. 3. tit. 6. *Ratio est:* quia collatio beneficii Ecclesiastici est quædam liberalitas, non potest autem capitulum sede vacante aliquid donare de bonis vel juribus Episcopo competentibus, sed tenetur omnia Episcopo successori fideliter reservare cap. quia sæpè 40. de elect. in 6. Vicarius etiam Generalis licet possit instituere sive conferre beneficia ad præsentationem Patroni conferenda, non tamen liberæ collationis sine speciali mandato conferre potest cap. fin. de off. Vicarii in 6. lib. 1. tit. 13. ex limine fundationis vel ex privilegio vel ex consuetudine collatio ad alias personas Ecclesiasticas pertinere potest.

2. Beneficia ab ordinariis collatoribus debent intra sex menses à die habitæ notitiæ vacationis cessante legitimo impedimento conferri *purè*: id est: sine omni adjectione conditionis aut modi beneficio non intrinseci, *certo*, id est: certæ & determinatæ personæ, *in perpetuum*, id est: non ad determinatum tempus, *sine diminutione & gratis.*

3. Ex præscripto Trid. sess. 24. de reformat. cap. 18. & S. Pii V. in constitutione quæ incipit: in conferendis beneficiis: servanda est forma concursus in Parochialibus beneficiis, sine quâ cunctæ provisiones seu institutiones aliter factæ censendæ sunt subreptitiæ, hæc autem forma consistit in his: vacante Ecclesiâ Parochiali incumbit Episcopo vel Officiali ipsius, primò ut Vicarium instituat cum congruâ fructuum portione pro Ecclesiæ ejusmodi oneribus subeundis. Secundò ut designet tempus, intra quod beneficii competitores

accedere possint pro examine Tertiò hoc examine peracto ab examinadoribus Synodalibus non paucioribus quam tribus renuntientur, quotquot sunt reperti idonei, & ex his Episcopus eligit, quem cæteris magis idoneum judicaverit, & huic, non verò alteri fiat collatio, ab eo, ad quem de jure pertinet. Quartò si tamen beneficium sit juris Patronatus Ecclesiastici, institutioque pertineat ad Episcopum, obligatur Patronus Episcopo præsentare, quem digniorem judicaverit, si vero ad alium pertineat institutio, Episcopus solus debet eligere digniorem, ut Patronus eum præsentet instituenti. Quintò quando autem Patronus est laicus oportet proponere edictum publicum, & quem Patronus præsentaverit, examinare, & nisi idoneus repertus fuerit, nullo modo debet ipsi conferri beneficium; idem est in Vicariis perpetuis Parochialium unitarum seu incorporatarum aliis Ecclesiis, monasteriis &c. in his enim præsentatus sistendus est examini & si idoneus repertus fuerit, absque forma concursus est instituendus.

4. Collatio nondum est perfecta, nisi secuta sit acceptatio, quæ validè fieri potest etiam per procuratorem, dummodo habeat speciale mandatum ad acceptanda beneficia ante acceptationem factam non revocatum, licet etiam revocatio ad notitiam procuratoris non pervenisset; ante hanc acceptationem non potest collator pœnitere & collationem factam revocare.

5. Inhabilis ad beneficium propter occultum aliquem defectum jurispositivi v. g. quia est irregularis, dummodo possit beneficium sine diffamatione sui (quod si in raro casu non posset, plures Theologi eum excusant) recusare, non potest illud petere, nec acceptare collationem sibi factam, nisi prius super defectu dispensationem obtinuerit, si tamen illud acceptaverit, securâ dispensatione super occulto defectu

jus provisi convalescit; cum provisiō fundamentaliter & attento solo jure naturali subsistat.

Q. 2. Qualiter conferuntur beneficia ex jure devolutō?

R. 1. Devolutio gradatim faciēda est nempe ab inferiori collatore ad Episcopum, ab Episcopo ad Archi-Episcopum & tandem ad Papam, nisi in exemptis, à quibus devolutio fit immediatè ad summum Pontificem cap. licet 3. de suppl. neglig. Prælatorum. Quod autem dictum est de Archiepiscopo, debet intelligi de beneficiis ad Episcopum devolutis, non autem de illis, quæ jure ordinario confert, in his devolvitur jus conferendi Episcopo negligente ad capitulum, & econtrà & utrisque negligentibus ad Archiepiscopum cap. nulla 2. de concess. præb. &c. lib. 3. tit. 8.

2. Fit devolutio, quando inferior, si non obstat impedimentum etiam ex propriâ culpâ incursum, nisi illud ultrò procurasset aut faciliè tollere potuisset (quod impedimentum ordinarius collator probare debet) vel intra debitum terminum non contulit vel inhabili contulit, cum perindè sit inhabili conferre & nulliter conferre; licet autem lapsō termino collatio ab inferiore facta non subsistat, attamen potest superior ad quem facta est devolutio, eandem collationem tolerare, & permittere, ut de novo conferat.

3. Devolutio semper fit cum qualitatibus beneficio annexis in primâ provisiōne; cum sit hujus legitimo tempore non facta subrogatio, ac proindè ejusdem debeat subire conditionem, ut eodem modo, eidem personæ, cum eisdem oneribus debeat conferri beneficium ex jure devolutō, sicut conferendum esset ab ordinario collatore.

Q. 3. Qualiter conferuntur beneficia à summo Pontifice jure extraordinario?

R. Quando vel generaliter vel specialiter summus

Pontifex aut alius illius auctoritate, suæ collationi beneficia reservat, quæ reservatio potest à S. Pontifice fieri in toto mundo, à Nuntiis & Legatis à latere in provinciâ ipsis decretâ juxta terminos positos in cap. præfenti 3. de officio legati in 6. lib. 1. tit. 15. est autem omnis reservatio utpote odiosa strictè interpretanda: si sit facta cum decreto irritante, etiam invalidam reddit provisionem ordinarii ignorantis & omnia indè secuta, cap. si eo tempore 45. de elect. in 6. si vero sit facta absque tali decreto, non afficit ordinarium ignorantem; sub reservatione generali non comprehenduntur Primò beneficia manualia: cum hæc in rigore non sint beneficia. Secundò beneficia juris Patronatûs laici, nisi specialiter exprimantur, si tamen non ex ædificatione, fundatione vel dotatione talia beneficia essent Patronata, sed ex privilegio sedis Apostolicæ vel ex consuetudine, etiam sub reservatione generali comprehenderentur. Tertiò beneficia vacantia causa permutationis. Quartò beneficia incorporata vel unita alicui collegio vel dignitati, quæ dicuntur esse de mensâ talis collegii vel talis prælati. Quintò beneficia electiva.

Plura beneficia tam in jure communi quam in regulis cancellariæ reservata omittimus, quia in nostrâ Germaniâ sola comprehensa in concordatis Germaniæ reservatis habentur, sunt autem concordata Germaniæ pactio solemniter inter Nicolaum V. Pontificem maximum ex unâ & imperatorem Fridericum III. cæterosque Germaniæ proceres tum Ecclesiasticos tum sæculares ex alterâ parte, de dignitatibus & præbendis Ecclesiarum Germaniæ concepta ad bonum & tranquillitatem nationis Germanicæ, circa quam pactionem in Bullâ: ad sacram Petri sedem, quæ refertur Tom. I. Bullarii prima hujus Pontificis, Nicolaus V. asseverat, quod eadem concordata sint semper duratura, nisi in futuro

CON-

Concilio de consensu nationis Germanicæ aliter fuerit ordinatum, in his concordatis reservationes continentur secundum sequentem concordatorum tenorem.

§. 2. *Placet nobis super provisione Ecclesiarum & beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque provisionibus juris scripti reservationibus & execrabilis ac ad regimen constitutionibus modificatis, ut sequitur. Ad regimen Ecclesia generalis quanquam immeriti supernâ dispositione vocati, gerimus in nostris desideriis, ut debemus, quod per nostræ diligentia studium ad quarumlibet Ecclesiarum & Monasteriorum regimina & alia beneficia Ecclesiastica juxta divinum beneplacitum & nostra intentionis affectum viri assumantur idonei, qui præ sint & profint committendis eis Ecclesiis, Monasteriis & beneficiis prælibatis, præmissorum utaque consideratione inducti. & suadentibus nobis aliis rationabilibus causis nonnullis prædecessorum nostrorum Rom. Pontif. vestigiis inhxerentes Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesias, & etiam Monasteria, Prioratus & dignitates, personatus & officia, nec non Canonici præbendas & Ecclesias ceteraque beneficia Ecclesiastica cum curâ & sine curâ, secularia & regularia, quacumque & qualiacumque fuerint, etiamsi ad illa persona consueverint, seu debuerint per electionem, seu quemvis alium modum assumi, nunc apud sedem Apostolicam quocumque modo vacantia & imposteriorum vacantura: nec non per depositionem vel privationem seu translationem per nos, seu auctoritate nostra factas & inanteâ faciendas ubilibet: nec non ad quæ aliqui in concordia vel discordia electi sive postulati fuerint, quorum electio cassata, seu postulatio repulsa, vel per eos facta renuntiatio, & admissa auctoritate nostrâ extiterit: seu quorum electorum vel postulatorum & inanteâ eligendorum vel postulandorum electionem cassari,*

seu postulationem repelli, aut renuntiationem admitti, per nos aut auctoritate nostrâ contingat apud sedem prædictam vel alibi ubicunque, & etiam per obitum Cardinalium ejusdem Ecclesie Romanae aut officia actualiter tenentium (vicècancellarii, camerarii, septem notariorum auditoris, litterarum contradictarum & Apostolici Palatii causarum auditorum, correctorum, centum & unius scriptorum litterarum Apostolicarum, & viginti quatuor Pœnitentiariæ præfate sedis, & viginti quinque abbreviatorum nec non verorum commensalium nostrorum, & aliorum viginti quatuor Cappellanorum sedis ejusdem in Epitaphio descriptorum) & etiam quorumcunque legatorum, seu collectorum, ac in terris Romanae Ecclesie rectorum ac thesaurariorum deputatorum seu missorum hæcenus vel deputandorum aut mittendorum in posterum, nunc vacantia & inanteâ vacatura, ubicunque dictos legatos, vel collectores, seu rectores & thesaurarios, antequam ad Romanam curiam redierint seu venerint, rebus eximi contigerit ab humanis. Nec non alia quorumlibet pro quibuscunque negotiis ad Romanam curiam venientium seu etiam recedentium ab eadem, si in locis à dictâ curiâ ultrâ duas dietas legales non distantibus jam forsitan obierint vel eos inanteâ ab hac luce transire contigerit, & etiam simili modo quorumcunque curialium peregrinationis infirmitatis seu recreationis vel aliâ quacunque causâ ad quevis loca secedentium, si eos antequam ad dictam curiam redierint, in locis ultrâ duas dietas ab eadem curiâ, ut præmittitur non remotis (dummodo eorum proprium domicilium non existat ibidem) jam forsitan decesserint, vel in posterum eos contigerit de medio submoveri, etiam nunc per obitum hujusmodi vacantia vel in posterum vacatura, rursus Monasteria prioratus, dignitates, personatus, decanatus, administrationes, officia, canonicatus præbendas & Ecclesias

clesias, ceteraque beneficia Ecclesiastica, secularia & regularia, cum curâ vel sine curâ, quacunque & quacunque fuerint, etiam si ad illa persona consueverint seu debuerint per electionem, seu quemvis alium modum assumi, quæ promoti per nos seu auctoritate nostrâ ad Patriarchatum, Archi-Episcopatum & Episcopatum Ecclesiarum, nec non monasteriorum regimina obtinebant tempore promotionum de ipsis factarum nunc quocunque modo vacantia, aut imposterum vacatura, nec non etiam per asssecutionem pacificam quorumcunque prioratum, personatum officiorum, canonicatum, prebendarum, Ecclesiarum aut beneficiorum aliorum, per nos seu auctoritate nostrarum litterarum immediatè collatorum seu conferendorum imposterum, præterquam si virtute gratiæ expectatiuæ asssecutio fiat, nunc vacantia, & inantiâ vacatura plenâ super præmissis omnibus & singulis cum fratribus nostris præhabitâ & maturâ deliberatione secutâ, ordinationi, dispositioni ac provisioni nostra de ipsorum fratrum consilio auctoritate Apostolicâ reservamus, decernentes ex nunc irritum & inane, si secus super præmissis & quolibet eorum per quoscunque quâvis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Item placet nobis, quod in Metropolitanis & Cathedralibus etiâ immediatè non subjectis Ecclesiis, & Monasteriis immediatè subjectis sedi Apostolica fiant electiones canonice, quæ ad dictam sedem deferantur, quas etiam ad tempus constit. fœl. rec. Nicolai Pape III. quæ incipit: cupientes, expectabimus: & elapso dicto tempore, si non præsentata, vel si præsentata, minùs canonice fuerint, providebimus, & si canonice fuerint, eas confirmabimus, nisi ex rationabili & evidenti causa de dictorum fratrum consilio de digniori & utiliori persona duxerimus providendum, proviso, quod confirmati prædicti, & per eos provis

Metropo-

Metropolitanis suis & aliis præstent debita Juramenta & alia, ad qua de Jure tenentur. Et in Monasteriis dictæ sedi immediatè non subjectis, & aliis regularibus beneficiis, super quibus pro confirmatione vel provisione ad dictam sedem non consueverit haberi recursus, electi, seu illi, quibus providendum est, pro confirmatione & provisione hujusmodi ad curiam Romanam venire non tenebantur, ipsaque regularia beneficia sub expectativis gratis non cadant, ubi autem pro Monasteriis ad dictam curiam venire seu mittere consueverint, non aliter confirmabimus vel providebimus, quam superius de Cathedralibus Ecclesiis est expressum. Et de Monasteriis Monialium non disponemus, nisi sint exempta, & tunc per commissionem ad partes. De cæteris verò dignitatibus & beneficiis quibuscunque secularibus & regularibus vacaturis, ultra reservationes prædictas (majoribus dignitatibus post Pontificales in Cathedralibus & principalibus in collegiatis Ecclesiis exceptis) de quibus Jure ordinario providetur per illos inferiores, ad quos alias pertinet.

§. 4. Placet etiam nobis, quod per quamcunque aliam reservationem, gratiam expectativam, aut quamvis aliam dispositionem, sub quâcunque verborum formâ, per nos vel auctoritate nostrâ factam vel faciendam non impediamus nos, quo minùs de illis, cum vacabunt Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & decembris mensibus, liberè disponatur per illos, ad quos eorum collatio, provisio, presentatio, electio, seu quavis alia dispositio pertinebit, reservatione, aliâve quavis dispositione auctoritate nostrâ factis vel faciendis, non obstantibus quibuscunque. Quoties verò aliquo vacante beneficio in Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris mensibus specialiter dispositioni dictæ sedis reservatis non apparuerit

ruerit intra tres menses à die nota vacationis in loco beneficii, quod alicui de illo Apostolica auctoritate provisum fuerit, ex tunc & non antea ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositio pertinebit, de illo liberè disponere poterit, & ad finem, ut hac ordinatio collationum beneficiorum non reservatorum per alternos menses possit per dictam nationem publicari, & omnes, qui eà gaudere voluerint, tempus congruum habeant eam acceptandi, tunc quoad dictam sedem à Kalendis Junii proximè futuris ipsa currere incipiet, & durabit deinceps, nisi in futuro Concilio de consensu dictæ nationis aliter fuerit ordinatum. Hucusque Pontifex

Porro sicut quoad collationem beneficiorum in Germaniâ secundum tenorem relatum concordatorum sedes Apostolica procedit, ita quoad alias nationes similiter attendenda sunt pacta cum sancta sede inita, quibus derogatur Juri communi.

Q. 4. Qualiter per preces imperatorias reservantur beneficia?

R. Concessum est Imperatori ex privilegio Apostolico & immemoriali consuetudine, ut in quavis Ecclesiâ collegiatâ intra fines Romani Imperii existente nominet personam idoneam ad beneficium vacans vel vacaturum, prætendantque Cæsariani statim ab electione competere Imperatori preces primarias, quæ appellantur preces; quia Imperator nominans certam personam non confert, sed solum petit ab ordinario collatore, ut personæ à se nominatæ conferat beneficium; primariæ verò, tum quod cuius Juri nominandi, eligendi vel præsentandi præferantur; tum quia sunt veluti prima electi Imperatoris petitio, quæ offertur collatoribus, ut precistæ beneficium quodcunque vacans vel proximè vacaturum conferant, non obstantibus reservationibus

bus Papalibus, iis exceptis, quæ in extravag. ad regimen. 13. continentur.

Præter hanc exceptionem preces non extendunt se 1. ad dignitatem post Pontificalem majorem in cathedralibus & principalem in collegiatis inferioribus. 2. ad beneficia monocula: quia Pontifex nō luit gravare nisi collatores, qui saltem habent quatuor beneficia conferenda intrâ modernos imperii Romani limites. 3. ad beneficia Juris patronatus laici & mixti. 4. ad beneficia per se & ex naturâ suâ regularia. 5. ad beneficia ad nudum ministerium ut cantandi, ludendi organo &c. ordinata. 6. ad beneficia litigiosa. 7. ad beneficia ad sedem Apostolicam per negligentiam inferiorum devoluta. 8. ad beneficia vacantia causâ resignationis factæ in favorem tertii vel permutationis. 9. ad beneficia erecta post concessas alicui preces. 10. ad beneficia manualia, unita, pensiones Ecclesiasticas, nisi dentur in titulum.

Intrâ mensem à die habitæ notitiæ vacationis tenetur precista vel per se vel procuratorem speciale mandatum habentem hoc in individuo beneficium petere, à quâ petitione si tacitè vel expressè resiliat, non potest novum beneficium petere, si verò primum beneficium petere neglexerit, potest petere secundum vacans; hoc enim in indulto relinquitur arbitrio precistæ, si preces non habuerint effectum, potest Imperator novam personam nominare.

QUÆSTIO IV.

Quot modis beneficia amittuntur?

Suppono 1. Dupliciter amittitur beneficium: vel ex parte beneficiati, ut ipse Jus beneficii habere desinat, vel ex parte beneficii, ut ordo foundationis alicujus tituli spiritualis vel simpliciter vel secundum

cundum quid cesserit ; amissio beneficii tantum ex parte beneficiati contingit vel per vacationem ex causa mortis, resignationis, vel permutationis ac privationis, nec non affectationis alterius beneficii vel per mutationem status ex contracto matrimonio seu religionis solemnii professione. Amissio sive cessatio ex parte ipsius beneficii contingit, quando ipsius titulus extinguatur per suppressionem seu divisionem beneficii, aut per unionem cum altero beneficio.

Suppono 2. Cum mors omnia Jura solvat, beneficium, quod obtinetur in titulum, sine dubio cessat ex parte beneficiati per mortem naturalem illius, qui habet Jus in beneficio ; dixi : in titulum ; quia in casu, quo beneficium est de mensa Prælati vel capituli, illud non vacat per mortem vicarii, quippe qui non ut intitulatus neque proprio, sed Prælati seu capituli nomine eidem infervit.

DICO 1. *Hi qui beneficium Ecclesiasticum sibi collatum spontè in manum laicam resignantes, illud denuò à laico susceperunt, eodem sunt beneficio spoliandi, licet resignatio talium facta laico nullam o teneat firmitatem Innoc II. in cap. quod in dubiis 8. de renunt. lib. 1. tit. 9.*

Ex hoc textu constat : quod resignatio, ut valeat & per eam resignans à vinculo, quo Ecclesiæ per beneficium astringitur, solvatur, debeat à legitimo superiore esse acceptata : ejusdem enim est solvere, cujus est ligare, undè solus Prælati Ecclesiasticus, qui beneficium instituit, & destituit, resignationem acceptare potest, si fiat cum legitima causa ex iis, quas S. Pius V. expressit in suâ constitutione: quanta Ecclesiæ Dei: editâ Anno 1568. relata tom. 2. Bull. 58va in qua ità §. 3. *Episcopi & alii facultatem habentes eorum duntaxat resignationes recipere & admittere possint, qui aut senio confecti, aut valedisnarii*

tudinarij, aut corpore impediti vel vitiati aut crimi-
 ni obnoxii censurisque Ecclesiasticis irretiti aut ne-
 queunt, aut non debent Ecclesie vel beneficio inservi-
 re, seu qui unam aliud vel plura beneficia obtinuerint,
 vel quos ad aliud contigerit promoveri, religionem quo-
 que ingressuri vel matrimonium contracturi, si statim
 postea id re ipsa exequantur; denique cum quis ex aliis
 casibus acciderit, qui constit. fel. record. innocentii
 Papa tertii de dimittendis cathedralibus Ecclesiis edita
 (cap. nisi cum pridem 10. de renunt.) continentur.
 Qui etiam ob capitales inimicitias nequeunt vel non
 audent in loco beneficii residere securi. sed nec horum
 ullus Sacro ordini mancipatus, nisi religionem ingressu-
 rus valeat ullo modo beneficium vel officium Ecclesiasti-
 cum resignare, nisi aliunde ei sit, quo in vita possit com-
 mode sustentari. Adhac beneficiorum & officiorum
 permutationes admittere, qua Canonici sanctionibus
 & Apostolicis constitutionibus permittuntur §. 4. Ca-
 veant autem Episcopi, & alii predicti, itemque om-
 nes electores, presentatores & Patrom tam Ecclesiasti-
 ci, quam laici, quicumque sint, ne verbo quidem aut
 nutu, vel signo futuri in hujusmodi beneficiis & officiis
 successores ab ipsis resignantibus, aut alius eorum signifi-
 catione vel hortatu designentur, aut de his assumendis
 promissio inter eos veletiam conventio qualiscunque in-
 tercedat. §. 5. Caterum precipimus atque interdici-
 mus, ne ipsi Episcopi aut alii collatores de beneficiis & officiis
 resignandis predictis aut suis, aut admittentium con-
 sanguineis, affinibus vel familiaribus etiam per falla-
 cem circulum multiplicatarum in extraneos collationum
 audeant providere; quod si secus ac etiam quidquid
 preter vel contra formam predictorum fuerit a quocun-
 que temere attentatum, id totum ex nunc vires &
 effectum decernimus non habere. §. 6. Qui vero contra
 fecerint, ut in eo, quo deliquerint, puniantur, à
 bene-

beneficiorum & officiorum collatione, nec non electione, presentatione, confirmatione & institutione, prout cuique competierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionem à summo Pontifice meruerint obtinere; & quæ talia beneficia seu officia receperint eos prædictis pœnis volumus subjacere: & nihilominus in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, præsentare, confirmare vel instituere ausi fuerint, excommunicationis quoad personas, quo verò ad capitula & conventus, à divinis suspensionis sententias ipso facto promulgamus; quibus etiam nullus alius, quàm ipse Romanus Pontifex sive absolutionis sive relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertire, prohibitione & litteris nostris prædictis nihilominus in cæteris omnibus perpetuò valituris.

Ex quâ constitutione regulata manet potestas inferiorum Prælatorum in admittendis resignationibus purè & simpliciter factis non verò sub conditione v. g. annuæ pensionis, vel in favorem tertiæ personæ, nisi in causâ permutationis, in quâ auctoritatem Episcopus aut sede vacante capitulum cathedrale, & ex privilegio vel consuetudine etiam inferior prælatus interponere potest ex causâ necessitatis vel utilitatis Ecclesiæ, ad ad quam reducitur necessitas vitandi inimicitias, aëris intemperiem aliaque permutantium damna, cum extratalia discrimina melius inserviri possit Deo & Ecclesiæ: intantum enim est conformis Canonicis sanctionibus, quæ talem permutationem, nisi ex causâ legitimâ fiat, reprobant, cæterum quodcunque beneficiorum genus etiam manuale accedente auctoritate illius, à cujus nutu pendet, uti etiam beneficia ad jus Patronatus spectantia de consensu Patroni, dicto modo permutari possunt, quamprimum autem per superiorem admissa est & effectum sortita fuit permutatio, vacant eo ipso beneficia sic permutata, ut colligitur ex Clement. un. de

rerum permutatione. Et cap. un. cod. tit. in 6. neque tamen ex permutationis ejusmodi admissione censetur jam facta beneficii collatio, sed hæc longo temporis intervallo etiam divisim, modo huic modo alteri ex permutantibus fieri potest.

Aliæ autem conditionatæ resignationes solummodo Apostolicâ authoritate acceptantur, valentque in favorem tertii ex R. Cancellariæ de viginti, si post acceptationem resignationis ipse resignans viginti diebus supervixerit, & præterea ex constitutione Greg. XIII quæ refertur Tom. 2. Bullarii 85. & incipit: humano vix judicio: debent resignationes in favorem factæ & in curiâ Romanâ acceptatæ publicari, ne clandestinæ & simulatæ fiant resignationes, & ne resignantes ad beneficia valeant redire, aut ordinarii collatores jure suo priventur vel Parochiani suos Pastores ignorent. Debet autem hæc publicatio fieri in beneficiis extra Italiam intrâ novem intrâ Italiam intrâ sex menses à die datæ sive concessionis gratiæ. Resignationes verò extrâ curiam Romanam ab ordinariis debent admitti vel rejici intrâ mensem, si admittæ fuerint, provisi debent easdem publicare & possessionem sumere intrâ tres menses à die factæ collationis beneficii, si beneficium resignatum sit curatum, debet publicatio fieri in Ecclesiâ beneficii & cathedrali, si verò beneficium careat populo, faciendâ est publicatio in Ecclesiâ Parochiali intrâ cujus limites beneficium existit, & in Ecclesiâ cathedrali. Si publicatio hæc negligatur, per acceptatam resignationem nullum jus resignatario acquiritur & beneficium absolutè vacare censetur potestque à quolibet tanquam vacans impetrari.

DICO 2. *Episcopi eos, qui turpiter & scandalosè vivunt, postquam præmoniti fuerint, coercerent ac castigent; & si adhuc incorrigibiles in suâ nequitia perseverent, eos beneficiis juxta sacrorum Canonum constitutione-*

tionones exemptione & appellatione quâcunq; remotâ
privandi facultatem habeant, Trident. sess. 21. de re-
form. cap. 6.

Explicatur: Modus alius amittendi beneficia non
tantum in rectoribus Parochialium Ecclesiarum, de
quibus loc. cit. agit Trident. sed in omnibus beneficiatis
est privatio ob crimen, quæ vel ipso jure fit vel per sen-
tentiam judicis, cum hâc differentiâ, quod delicta,
propter quæ per sententiam privandus quis venit bene-
ficio, non impediunt resignationem in favorem alte-
rius, siquidem beneficium sit de jure possidentis,
donec per tres sententias conformes seu unam, quæ
transiit in rem judicatam, condemnatus fuerit, undè
etiam privandus per sententiam facit fructus beneficii
suos usque ad definitivam sententiam, econtra in eo,
qui ipso jure privatus decernitur beneficio, licet ad
hoc, ut privatio mandetur executi ni, requiratur
sententia criminis declaratoria, attamen à primo sta-
tim instanti commissi delicti, in tantum infirmatur ti-
tulus & possessio beneficii, ut per sententiam rescindan-
tur omnes translationes tam beneficiorum quam fru-
ctuum, neque beneficium censi debet vacans ex
morte delinquentis, sed ex privatione annexâ delicto.

Crimina autem propter quæ vel ipso jure privatur vel
per sententiam judicis privandus est quis beneficio sunt
sequentia.

1. Propter crimen hæresis privatur quis ipso jure
beneficio, in tantum, ut beneficia hæreticorum preci-
bus obtenta ipso quoque jure vacent, & ea sic scienter
obtinentes reddantur inhabiles ad alia obtinenda ex cap.
2. §. ad hæc 3. de hæret. in 6. lib. 5. tit. 2.

2. Ob crimen læsæ Majestatis quis est beneficio per
sententiam judicis privandus ex can. si quis laicus 19.
Caus. XXII. Q. 5.

3. Propter homicidium incurritur quidem irregu-

laritas, non tamen privatio beneficii obtenti ipso jure, sed solum inhabilitas ad obtinenda beneficia; excipitur occisio vel percussio Cardinalis S. Romanæ Ecclesiæ, seu Episcopi, cap. felicitis 5. de pœn. in 6. Clem. si quis 1. eod. tit. item mutilatio etiam alterius Clerici ad eandem spectantis Ecclesiam, in quâ mutilator beneficium habet, cap. in quibusdam 12. de pœn. lib. 5. tit. 37. Homicidium per Assasinum, dum scilicet pretio conductus occidit Christianum vel de eo sic occidendo dedit mandatum morte etiam non secutâ, vel Assasinum receptavit aut defendit aut occultavit, cap. pro humani 1. de homic. in 6. lib. 5. tit. 4. excipitur quoque occidens seu vulnerans litigantes in Romanâ curiâ ejusque ministros, qui privatur beneficio ipso jure ex constit. Alexandri VI. quæ incipit: in eminenti sedis: relatâ tom. 1. Bullarii XImâ.

4. Propter crimen sacrilegii est quis privandus, non tamen ipso jure privatus beneficio, nisi insecutus fuerit aut percusserit ac capere præsumperit S. R. Ecclesiæ Cardinalem cap. felicitis de pœn. in 6. vel capere, percutere aut bannire ausus sit Episcopum Clem. 1. de pœn. aut Clericum capiat ut resignet beneficium, vel impediatur, ne ad Romanam curiam accedat Clem. multorum 2. eod. tit.

5. De simoniâ videantur dicta Disp. XXXIX. Q. IV.

6. Propter Blasphemiam in Deum & B. Virginem publicam primâ vice privandus est unius anni fructibus, Secundâ vice beneficio, vel si plura habeat, uno, quo ordinarius maluerit, est privandus, tertiâ vice omnibus beneficiis & dignitatibus ipso jure est privatus & ad ea obtinenda ulterius est inhabilis ex decreto lato sess. 9. Concilii Lateran. sub Leone X.

7. Propter crimen falsitatis, qui per se vel per alios vitium falsitatis exercuisse convictus fuerit, omnibus beneficiis & officiis Ecclesiasticis, si Clericus sit est

ipso jure privatus cap. ad falsarium 7. de crimine
falsi lib. 5. tit. 20.

8. Propter crimen intrusionis, non alia legitime
obtentum, sed violenter occupatum vacat cap. eum qui
18. de prebend. in 6.

9. Ob specificum inobedientiae crimen imponitur be-
neficiorum privatio, si quis violaverit sequestrum, quod
impositum est ab ordinario ratione sententiae definitivae
super beneficio apud sedem Apostolicam latae, quo
casu sequestrationem impediens vel fructus sequestratos
praesumptive occupans omni jure in beneficio vel ad be-
neficium excidit Clem. un. de sequest. possess. & fruct.
lib. 2. tit. 6. si quis obtinens plura beneficia incom-
patibilia justo impedimento cessante ab ordinario mo-
nitus & requisitus renuit ostendere titulum dispensa-
tionis super pluralitate talium incompatibilium bene-
ficiorum cap. ordinarii. 3. de off. ordinarii in 6. J. G. &
Concil. Trid. sess. 7. de reformat. cap. 5. si quis alie-
net res Ecclesiae & beneficii absque solemnitate praes-
cripta in extravag. ambitiosae. De rebus Ecclesiae non
alienandis. Qui a beneficio suspensus illi se ingerit cap.
1. §. fin. cap. cupientes de elect. in 6. si quis capiat pos-
sessionem beneficii a summo Pontifice collati antequam
expediantur litterae Apostolicae juxta constitutionem
Julii II. relatam tom. 1. Bullarii 4tam, quae incipit:
Romani Pontificis. Beneficiatus habitum Clericalem
non assumens vel eundem deponens per constitutionem
Sixti V. relatam tom. 2. Bullarii 92. quae incipit: cum Sa-
cro - Sanctam: privatur beneficio. Denique praeter alios
casus passim allegatos qui non observat decretum Pon-
tificium positum in provisione alicujus beneficii, eo
quod beneficium non sit aliter collatum, nisi sub con-
ditione talis decreti.

10. Propter crimen simulationis, quo pro beneficio
obtinendo se quispiam loco alterius supponit examini,

vacant omnia beneficia simulantis ex constitutione Pauli IV. inter cæteras 12. relatâ tom. 1. Bullarii.

11. Propter concubinatum, si monitus & post monitionem non attentam suspensus à beneficio fuerit, concubinarius perpetuo privandus est beneficiis, portionibus ac officiis & pensionibus quibuscunque Ecclesiasticis ex Trid. sess. 25. de refor. cap. 14.

12. De nefando Sodomix vitio S. Pius V. in constit. 5. relatâ tom. 2. Bullarii, quæ incipit: cum primum: §. 11. ita: *Si quis crimen nefandum contra naturam, propter quod ira Dei venit in Filios diffidentia, perpetraverit, curia seculari puniendus tradatur, & si Clericus fuerit, omnibus ordinibus degradatus simili pœna subiciatur.* consonat cap. Clerici 4. de excess. prælat. lib. 5. tit. 31. eâdem pœnâ dignus est Clericus propter bestialitatem, licet hæc ipso jure non irrogetur.

DICO 3. *Quicumque de cætero plura curata aut aliàs incompatibilia beneficia Ecclesiastica... contra formam sacrorum Canonum & præsertim constitutionis Innocentii III qua incipit: de multâ: recipere ac simul retinere præsumpserit, beneficium ipsis juxta ipsius constitutionis dispositionem ipso jure... privatus existat.* Trident. sess. 7. de reform. cap. 4.

Explicatur Conclusio: Quæ continet modum amitendi beneficium per affecutionem alterius incompatibilis: dupliciter sunt aliqua beneficia incompatibilia primò quoad titulum, ita ut post affecutionem & secutam fructuosam possessionem secundi beneficii ipso facto vacet primum beneficium; talia sunt duæ dignitates, duo beneficia vel Vicariæ perpetuæ habentes curam animarum, duo beneficia sub eodem recto: id est: in eâdem Ecclesiâ cap. cum in cunctis 7. §. 1. de elect. cap. 1. de consuetud. in 6. Clement. fin. de præbend. extravag. execrabilis eod. tit. secundo alia sunt incompatibilia quoad retentionem, quando quidem per
asse-

affecutionem secundi ipso jure non vacat primum, sed possessor tenetur unum dimittere, talia sunt beneficia exigentia residentiam cap. litteras 9. de concess. præb. & hæc non tantum vera sunt in sæcularibus sed etiam in regularibus beneficiis cap. cum singula 32. de præb. in 6. Clement. un. de supp. neglig. prælat.

Casus autem, in quibus licet habere duo beneficia sunt hi: imprimis licet habere unum in ritulum & aliud incompatible in commendam temporalem non perpetuam cap. dudum 54. de elect. ibi: *Nisi unam intitulatam & alteram commendatam haberet.* Deinde si sint autoritate legitimâ unita ut Ecclesia Parochialis dignitati cap. extirpandæ 30. §. qui verò. cap. exposuisti 33. de præbend. cap. super eo 6. eod. tit. in 6. Clement. fin. eod. tit. prætereà si unum non sufficiat ad congruam sustentationem Clerici cap. eam te 4. de ætate & qualit. & ordine præfic. & Trid. sess. 24. de reform. cap. 17. *Statuit ut in posterum unum tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur; quod quidem si ad vitam ejus, cui confertur, honestè sustentandam non sufficiat, licet nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, eidem conferri.* Denique licet plura obtinere beneficia ex dispensatione summi Pontificis, qui solus potest dispensare in pluralitate beneficiorum uniformium sub eodem recto, vel curatorum etiam in diversis ecclesiis vel exigentium residentiam cap. pde multa 28. de præbend. in cæteris beneficiis dispensare potest Episcopus Can. sanctorum 2. Dist. LXX. hæc tamen dispensatio strictè est interpretanda restringendo solum ad casus, de quibus loquitur dispensatio, arg. cap. 1 & 2. de Fil. presbyt. in 6. lib. 1. tit. 14. ita ut dispensatus ad plura beneficia non possit habere tria, nec curata, dispensatus ad plura curata non possit habere duos Episcopatus &c. cap. non potest 21. de præbend. in 6. lib. 3. tit. 4.

Q. 1. Quomodo amittitur beneficium per assumptionem statûs incompatibilis?

R. 1. Amittitur beneficium per Matrimonium de presenti validè contractum: quia Matrimonium est status impossibilis cum statu clericali. *Dixi:* validè: quia juxtà R. J. 52. in 6. *Non præstat impedimentum, quod de Jure non sortitur effectum.*

2. Amittitur beneficium per validam professionem religiosam expressam vel tacitam, ità ut ex illa ipso Jure vacent beneficia cap. beneficium 4. de regul. in 6. lib. 3. tit. 14 eo quod per religiosam professionem homo sit mundo mortuus, sicque per hanc æquè ac mortem naturalem vacant omnia beneficia prius obtenta, debet tamen professio actu esse subsequuta, undè si ultrà annum prorogatus sit novitiatus, nondum sunt censenda vacare beneficia.

Q. 2. Quomodo cessat beneficium quo ad se?

R. 1. Cessat beneficium simpliciter quoad se per suppressionem, cui locus est, quando propter tenuitatem reddituum, eorumque ad sustentandos clericos insufficientiam diminui debet beneficiorum numerus, sicque extinguere seu suppressere oportet unum vel plura beneficia; extrà talem fructuum diminutionem, non licet præbendas ad minorem numerum redigere cap. ex parte 12. de constit. lib. 1. tit. 2. sed posita diminutione reddituum potest Episcopus cum capituli consensu in Cathedralibus & Collegiatis insignibus præbendas ad minorem numerum reducere, ut augeantur distributiones quotidianæ cap. cum accessissent 3. de constit. nisi forte sit remedium ex unione simplicium beneficiorum, ad hanc suppressionem requiritur præterea consensus patroni, si beneficium sit Juris patronatus laicalis, nec sufficit consensus Cathedralis Capituli, sed

opor-

oportet, ut etiam consentiat Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ, in quâ suppressio facienda, ut decisum refertur à sacrâ congregatione, potest intuper Episcopus pro fabricâ Ecclesiæ aliisque piis operibus justâ interveniente causâ beneficia simplicia aliasque præbendas suppressere cap. sicut unire 8. de excess. prælat. non verò suppressarum præbendarum redditus episcopali aut capitulari mensæ applicare: cum istud foret in factio proprio sibi que utili præstare auctoritatem contra Clement. si una 2. de rebus Eccles. non alien. lib. 3. tit. 4. nec denique potest se ingerere in diminuendis beneficiis, quorum numerus est à sede Apostolica confirmatus: cum nequeat derogare Apostolicæ confirmationi.

2. Cessat beneficium secundum quid per divisionem, quâ unum beneficium in plura dividitur & per dismembrationem, quâ pars fructuum à titulo beneficii separatur, aliique beneficio vel pio loco applicatur; divisio Ecclesiæ parochialis per Episcopum tanquam sedis Apostolicæ delegatum fieri potest, si vel ob nimiam distantiam vel difficultatem parochiani sine magno incommodo ad Ecclesiam parochialem accedere non possent, tunc assignatâ congruâ portione novo rectori ex fructibus Ecclesiæ matricis aut si necesse fuerit, ex iis quæ populus, qui etiam ad hoc compelli potest, subministraverit, nova parochia erigi potest, alias si unus rector populo numeroso satisfacere nequeat, debet compelli, ut sacerdotes alios ad hoc sufficientes sibi adjungat Trid. Sess. 21. de refor. cap. 4. de quo supra Disput. XLI. Q. III. dismembratio, cum habeat speciem alienationis, easdem quas illa solemnitates requirit; non potest Episcopus parochiales fructus dismembrare, ut applicentur simplici beneficio cum Trid. Sess. 25. de refor. cap. 16. veruerit, ne

parochiale beneficium convertatur in simplex, quod etiam esse intelligendum quoad partem fructuum refertur declarasse. S. congregat. & hinc neque potest Episcopus à parochiali Ecclesia dismembrare simplicia beneficia seu oratoria eidem unita, quamvis non indigeret, cum hoc esset partem fructuum parochialis Ecclesiæ convertere in simplex beneficium, juxtâ relata declarationem ejusdem sacre congregationis.

3. Cessat quoque beneficium secundum quid per unionem, quæ fit tribus modis 1°. ità ut ex duobus beneficiis fiat unum, ut post can. decimas 47. caus. XVI. Q. 1. Gratianus ex duobus Episcopatibus summum Pontificem posse unum facere, probat exemplo Gregorii magni, qui can. & temporis 48. ibidem. duos Episcopatus univit, & hæc est unio extinctiva & translativa, per quam privilegia uni Ecclesiæ data etiam competunt alteri, nisi sint contraria. 2°. ità ut uni Ecclesiæ velut superiori altera Ecclesia uniatur & subjiciatur accessoriè, & hæc est unio accessoria & subjectiva, in qua inferior Ecclesia amittit nomen beneficii, quod per unionem est suppressum, & induit naturam ejus beneficii, cui est annexa, illius enim privilegiis fruitur arg. cap. recolentes 3. de statu Monach. omnia enim Jura tam temporalia quam spiritualia Ecclesiæ inferioris cum omnibus emolumentis transferuntur ad Ecclesiam superiorem, in Ecclesia tamen inferiori ponendus est Vicarius cum portione congruâ, qui divina faciat cap. extirpanda 130. de præbend. §. qui verò. 3°. ità ut duæ Ecclesiæ suum titulum & honoris gradum cum omnibus suis Juribus retinentes æquè principaliter uniantur, ut idem fit rector utriusque Ecclesiæ. Unio sortitur effectum mediante possessione, undè si beneficium uniatur, antequam vacet, non

non potest sortiri effectū, nisi ubi cœperit vacare beneficium, quā vacatione potitā etiam ante fructuum perceptionem ex solā possessione effectum sortita fuit, de quo plures referuntur decisiones; circa uniones præterea statuit Trid. Sess. 7. cap. 6. de reform. ut à quadraginta annis citrà factæ possint examinari ab Episcopis velut sedis Apostolicæ delegatis & quæ per subreptionem vel obreptionem obtentæ fuerint, irritæ declarantur, quæ verò à minore tempore concessæ nondum effectum sortitæ sunt, vocatis vocandis, si non constiterit eas ex legitimis & rationabilibus causis esse factas, irritæ debeant haberi. cap. 7. præcipit beneficia curata Collegiis vel Monasteriis unita ab ordinario esse visitanda, & per idoneos vicarios cum assignatione congruæ portionis esse administranda Sess. 14. de reform. cap. 9. prohibet, ne beneficia unius Diœcesis alterius Diœcesis beneficio aut Monasterio seu collegio vel loco etiam pio perpetuò uniantur Sess. 23. cap. 18. ordinat, ut Seminario clericorum in Diœcesi erigendo beneficia aliqua simplicia cujuscunque qualitatis & dignitatis fuerint, & etiam præstimonias vel præstimoniales portiones etiam ante vacationem sine cultūs divini & illa obtinentiam præjudicio uniantur & incorporentur, licet sint beneficia reservata vel affecta, quam unionem resignationes nullæ impedire poterunt Sess. 24. de reform. cap. 13. prohibet, ne Ecclesiæ parochiales Monasteriis quibuscunque aut Abbatiis seu dignitatibus sive præbendis Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ sive aliis beneficiis simplicibus aut Hospitalibus vel Militiis uniantur, ipsis verò tenuibus parochialibus succurri voluit per unionem beneficiorum simplicium, non tamen regularium, sicut etiam reliquit Episcopo potestatem uniendi Monasterio vel alteri loco religioso existenti intrā eandem Diœcesim

cesim beneficia simplicia, quia potestatem concessam in cap. consultationibus 4. de donat. lib. 3. tit. 24. & Clem. si una 2. de reb. Eccles. non alien. lib. 3. tit. 4. non restrinxit Concilium nisi quoad Ecclesias parochiales. Eâdem Sess. cap. 15. statuit concilium, ut in Ecclesiis cathedralibus & collegiatis insignibus, tenuibus & sustinendo Canonorum gradui insufficientibus præbendis possint Episcopi aliquot beneficia simplicia non tamen regularia unire, quæ uniones nullatenus impediri valeant. Sess. 25. de reform. cap. 9. §. insuper. Prohibet, ne quæcunque beneficia libera cum Ecclesiis parochialibus vel aliis quibuscunque beneficiis, dignitatibus aut hospitalibus Juri patronatûs subjectis uniantur, uniones verò tales non sortitæ plenum effectum subreptitiæ censeantur, quæ verò à quadraginta annis citrà plenum effectum sortitæ sunt, ab ordinariis revideantur, & per subreptionem obtentæ irritæ declarentur, separenturque beneficia & aliis conferantur. Hæc de beneficiis, totâque, quæ in 2. 2. tractari solet, materiâ sufficiant; utinam, quæ conformiter Avngelicæ doctrinæ dicta sunt, cedant in Dei ter optimi maximi gloriam, Virginis Deiparæ, S. Thomæ Aquinatis cunctorumque Cælitum honorem, atque legentium utilitatem, si quæ verò præter intentionem universalis Ecclesiæ, aut scholæ Thomistæ dogmatibus non responderent, Orthodoxæ magistræ ac cujuslibet melius sentientis correctioni sint subjecta.

FINIS

ll.
harem coedi
nat. lib. 7. in
non alie. lib.
i. quoad Eccl.
statut. con
collegiatu
vnicorum gra
ne. Ecclioy ali
regulato nunc
leant. Sed. 2.
et, ne quacun
rochialibus ve
tibus aut hol
antur, unio
lectum soboty
ginta annis e
ordinariis n
entia urite de
& alio conf
quz in 2. a. m
am, que con
lunt, cedant
Virginis Deip
nque Calm
em, si que
delex, un lib
responde
copul
cho

